

INFORMACE
KRÁLOVÉHRADSKÉ
DIECÉZE

ročník XXIII / 2013

25 Kč

IKD

Rozhovor s Karlem Skalickým

Druhý vatikánský koncil – náčrt předběžné bilance

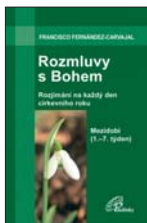
Znamení víry

Tříkrálová sbírka 2013

1

Nakladatelství Paulínky

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1,
tel. 224 818 757, On-line knihkupectví:
www.paulinky.cz, knihkupectvi@paulinky.cz,
objednavky@paulinky.cz

F. Fernández – Carvajal

Rozmluvy s Bohem

3a: 1. – 7. týden v mezidobí

3b: 8. – 13. týden v mezidobí

Další dva díly z ediční řady, která čtenářům poskytuje jednu z možností, jak se každý den obracet k Bohu s důvěrou a v souladu s Písmem svatým a s živou tradicí církve.

měkká vazba, 3a: 504 s., 269 Kč, 3b: 488 s., 269 Kč

José Tolentino Mendonça

Ukrytý poklad

Kniha ukazuje, jak se Boží lásky – ukrytého pokladu – často chceme násilím zmocnit, přitom nejsme schopni se jí odevzdat a nechat se jen tak obejmout. Autor nás provází jednotlivými stupni zrání a rozpoznávání skutečné hodnoty tohoto pokladu.

Brož., 112 s., 145 Kč

e-knihy

Na www.paulinky.cz přibyla rubrika s e-knihami. Nabízíme prvních 5 titulů: **Hledej pokoj a jdi za ním, Máš na víc, Pokoj v srdci, Umíš v tom chodit? a Žít podle Bible.**

Karmelitánské knihkupectví

Knihkupectví U Sv. Ignáce, Chelčického 8, Jičín,
tel.: 493 721 967, jicin@kna.cz
Knihkupectví U Katedrály, Velké nám. 36,
Hradec Králové, tel.: 495 063 173, hradec@kna.cz

Rob Parsons

Deset tipů pro rodinu

Někdo by sestavil zcela jiný seznam, ale já tu předkládám svých deset tipů pro život silné rodiny.

Brož., 88 s., 119 Kč

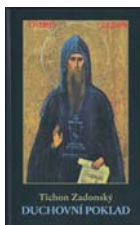

Louis de Wohl

Svatá Jana z Arku

Strhující příběh svaté Jany z Arku (1412 až 1431) je určen především starším dětem, ale s chutí si jej přečtou i dospělí.

Brož., 136 s., 169 Kč

Tichon Zadonský

Duchovní poklad

Po Silvánovi z Athosu a Serafimovi Sarovském představujeme čtenářům další velkou postavu východní spirituality.

Váz., 144 s., 199 Kč

Nakladatelství Portál

Portál, s. r. o., Klapkova 2, 182 00 Praha 8,

www.portal.cz,

www.facebook.com/nakladatelstvi.portal

John C. Carr

Knížka pro tatínky

Těhotenství, porod
a první tři roky života dítěte

Kniha přináší odpovědi na otázky, které v souvislosti s těhotenstvím, porodem a péčí o malé dítě muže napadají. Nabízí praktické rady typu, jak vyměnit plenku nebo čím nakrmit malé dítě, ale i zamyšlení nad emoční stránkou procesu vrůstání do otcovské role. Zabývá se i upevňováním vztahu s partnerkou, skloubením práce a rodiny, výchovnými styly, prosazováním disciplíny aj.

Brož., 208 s., 325 Kč

Zdeněk Jančařík

Zuzana Roithová – Vidět srdcem

Rozhovor se známou lékařkou, senátorkou, ministryní zdravotnictví a poslankyní Evropského parlamentu mapuje hlavní křižovatky jejího života. Na pozadí barvitého vyprávění o minulosti vystávají silné kontury její osobnosti: nezdolná vůle a pracovitost, rozhodnost a důslednost při jednání s lidmi, ale zároveň moudrost a laskavost.

Váz., 264 s., 335 Kč

Anthony de Mello

Čirá radost

V pozůstalosti slavného indického jezuita Anthony de Mella byla nedávno objevena manuskript de Mellových ignaciánských duchovních cvičení. Dalším knihou z pozůstalosti je text, který rovněž vychází z jeho přednášek. Autor se na svých cestách setkává s mnoha příklady šťastných lidí, kteří by z našeho evropského pohledu měli být spíš nešťastní a zarmoucení. A naopak, lidem kteří mají zdánlivě všechno, stále něco chybí. Klíčem k pochopení smyslu života je znovuobjevení jeho krásy a nesmírné hodnoty, které spočívají v umění prožívat každý den i každý okamžik života naplnění Bohem. Kniha je určena čtenářům křesťanské spirituální literatury.

Brož., 112 s., 209 Kč

Vážení čtenáři,

listem „Porta fidei“ (Brána víry), vyhlásil Svatý otec Benedikt XVI. Rok víry. Bylo to 11. října 2012, v den padesátého výročí zahájení Druhého vatikánského koncilu a v den dvacátého výročí vydání Katechismu katolické církve. Budeme jej prožívat až do slavnosti Ježíše Krista Krále do 24. 11. 2013.

Svatý otec nabádá věřící, aby ukázali sílu a krásu víry, znovu promýšleli cesty k víře, promýšleli kvalitní katechezi, pročítali vhodným způsobem texty koncilu, seznamovali se s nimi, přijímali je. Zvláště připomíná modlitbu vyznání víry, kterou se křesťané prvních staletí museli učit nazpaměť. Sloužilo jim jako každodenní modlitba, aby nezapomínali na závazek, který přijali ve křtu. V královéhradecké diecézi se na konci roku 2012 rozdalo na 12 000 ks výtisků této modlitby, učme se ji nejen recitovat, ale promýšlet a žít!

Papež ve svém listu opakuje známou pravdu, že víra bez lásky nevydává žádné ovoce. Víra a láska se navzájem potřebují. S pomocí víry můžeme zahlédnout tvář zmrtvýchvstalého Krista v těch, kdo vyžadují naši lásku: „*Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali.*“ (Mt 25,40).

V roce 2013 si uplyne 1150 let od příchodu slovanských apoštolů svatých Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu. Hlavní oslavy proběhnou na Velehradě, budou příležitostí k mnoha setkáním, důkům, ale i k promýšlení způsobů hlásání evangelia v naší době. Evangelium je radostná zvěst pro člověka, vede jej ke Kristu. V předchozích dvou letech jsme si připomínali hodnoty svátosti křtu a biřmování, v roce 2013 obnovujeme svůj vztah k Ježíši v Eucharistii, která je středem života církve.

Svatí Cyril a Metoděj přišli na Velkou Moravu k obyvatelům, kteří již křesťanství poznali, ale pro některé nebylo srozumitelné, většina si žila v pohanských zvycích. Soluňští bratři promýšleli, jak lidi oslovit, jak hlásat radostnou zvěst jim srozumitelným jazykem. Vymysleli slovanské písmo a přeložili posvátné knihy do staroslovenštiny. Neměli to snadné, museli pracně obhajovat své metody, naráželi i na nepochopení a nepřátelství. Ale jejich setba vydala své plody.

Na misi soluňských bratří vzpomínáme s vděčností a chceme se od nich učit: znovu promýšlet, jak promlouvat k naší společnosti, která poznala křesťanství, ale moc se o ně nezajímá, touží po duchovních hodnotách, ale hledá je kdoví kde a nachází jen zklamání. Malé děti učíme, že se mají rozdělit, když něco dostanou. Věříme v Boha. Pokud jsme si vědomi „pokladu víry“, nebudme lakomí, ale dělme se!

Přijměme rok 2013 jako šanci promýšlet hodnotu své víry a zároveň neúnavně hledejme, jak se o poznanou radostnou zvěst rozdělit s tolika lidmi, kteří žijí kolem nás.

P. Karel Moravec

Vydává: Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové; Redakce IKD, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 422, e-mail: ikd@bihk.cz. Šéfredaktor: Mgr. Luděk Bárta, tel.: 737 215 332; redakční rada: P. ICLic. Karel Moravec, ThLic. Ing. Marie Zimmermannová, Ing. Hana Demlová, Mgr. Bronislava Halbrštátová, Mgr. Petr Polehla, Ph.D., Mgr. Ludmila Horáčková, Jana Karasová. **Sazba a tisk:** Garamon, s. r. o., Hradec Králové, Evidenční číslo: MK ČR E 10261. Měsíčník. Cena: 25 Kč. Roční předplatné: 275 Kč. Bankovní spojení: Raiffeisenbank, a. s., Hradec Králové, č. ú. 1016004393/5500, var. symbol 551, specifickým symbolem je evidenční číslo čtenáře (viz adresní štítek). Uzávěrka příštího čísla: 7. 1. 2013. Vychází s církevním schválením. **Redakce si vyhrazuje právo na krácení dodaných textů.** Autor fotografie na titulní straně: Luděk Bárta

Obsah

Aktuality	4
Rozhovor: Karel Skalický	9
Druhý vatikánský koncil Náčrt předběžné bilance	12
Znamení zbožnosti Kropenka a svěcená voda	14
Z biskupství	15
Pozvánky na akce	17
Charitní listy	19

Biskup Jan v katedrále připomněl arcibiskupa Karla Otčenáška i prezidenta Václava Havla

(ps) – Při requiem za oběti totalitních režimů se katedrála Svatého Ducha zcela zaplnila, přišel i hradecký primátor a rektor univerzity. „Často si stěžujeme na dnešní společnost. Právě dnes máme dobrou příležitost si uvědomit, že posledních 23 let patří k těm lepším obdobím dějin, kdy zlo alespoň není základním principem uplatňování státní moci, jak tomu bylo u komunismu a nacismu,“ řekl královéhradecký biskup Jan Vokál v promluvě při requiem za oběti totalitních režimů, které sloužil v katedrále Svatého Ducha v sobotu 17. listopadu. Zdůraznil, že obě totality byly od začátku postavené na zlu a hříchu.

Mše svatá byla obětována za všechny zemřelé i žijící oběti totality – včetně těch „bezejmenných“, o jejichž hrdinství veřejnost neví. Biskup Jan Vokál přesto v úvodu zmínil i několik konkrétních osobností z královéhradecké diecéze. „Komunistickým režimem byli pronásledováni oba mí předchůdci – zvláště chci vzpomenout pana arcibiskupa Karla Otčenáška, který se čtyřicet let nemohl ujmout svého úřadu – dále si připomeňme želivského opata Bohumila Víta Tajovského, velkou osobnost církve, nebo umučeného faráře P. Josefa Toufara z Čihošti a mnohé další,“ řekl biskup Jan Vokál. A zmínil také osobnosti, které se k církvi sice nehlásily, ale i v totalitě bojovaly za svobodu a důstojnost, která vychází z křesťanům blízkých hodnot.

„Mnozí z nás vzpomínají i na pana prezidenta Václava Havla, který loni zemřel na své chalupě na území naší diecéze a jednou se sám prohlásil za královéhradeckého diecezána,“ řekl biskup Jan Vokál. V kázání zdůraznil, že svoboda je dar, ale je třeba ji vnímat také jako úkol a odpovědnost. Mše svatě se zúčastnil hradecký primátor Zdeněk Fink, jeho náměstci Anna Maclová a Jindřich Vedlich a také rektor Univerzity Hradec Králové Josef Hynek.

● Homilii při requiem za oběti totalitních režimů pronesl biskup Jan Vokál, foto: Luděk Bárta

● Slova proměňování v katedrále odříkávalo téměř 160 kněží najednou, foto: Luděk Bárta

Katedrála plná kněží: v Hradci se jich sešlo téměř sto šedesát

(ps) – Při tradičním Kněžském dni sloužili společně mši svatou a zamýšleli se nad posláním křesťanů v „ateistickém“ Česku. „Toto je moje tělo, které se za vás vydává.“ Slova proměňování v katedrále odříkávalo téměř 160 kněží najednou. Sjeli se sem v pondělí 26. listopadu z celé diecéze na tradiční Kněžský den. Ten se koná vždy v pondělí po Slavnosti sv. Klementa I., hlavního patrona diecéze, a je to jedna ze dvou příležitostí v roce, kdy se všichni „východočeští“ kněží v Hradci setkávají. Druhou bývá Missa Chrismatis s žehnáním posvátných olejů na Zelený čtvrtek ráno.

„Pohled na vás je velmi radostný. Dnešní Kněžský den je příležitost uvědomit si, že tvoříme jedno bratrské společenství, rodinu, v níž si můžeme pomáhat a vzájemně se posilovat modlitbou, slovem i konkrétní praktickou výpomocí,“ řekl v úvodu bohoslužby královéhradecký biskup Jan Vokál. Na kněze apeloval, aby v souvislosti s probíhajícím Rokem víry byli prvními, kdo se zaměří na svou víru a skutky, jimiž se projevuje. „Jestliže platí, že podle skutků poznáme křesťana, dvojnásob platí, že podle skutků poznáme kněze,“ řekl biskup Jan Vokál. Podle něj může být kněžím v tomto úkolu velkou oporou právě společenství spolubratrů, které bylo při Kněžském dni v katedrále tak názorně viditelné.

V homilii hovořil diecézní biskup hlavně o tom, co je na kněžské službě specifické – jde o zvláštní vyvolení, které má předobraz už ve starozákonní Arše úmluvy. Zároveň je však nezaslouženým darem, k němuž musí každý kněz přistupovat s pokorou. Třeba i tak, že bude každý den hledat odpověď na Kristovu otázku, adresovanou apoštolům: „Za koho mě pokládáte vy?“

„Jakoby se Pán každého z nás dnes zeptal: Kdo jsem pro tebe já? Jsem pro tebe stále ještě tvůj Pán a Bůh, kterého miluješ nade všechno, který si tě vyvolil už před narozením, vybral si tě mezi mnohými, svěřil ti tak výjimečný úkol

v díle spásy? Abys denní modlitbou breviáře, ke které ses slavnostním slibem zavázal, prosil za svěřené duše? Abys celibátem, jehož zachování jsi slíbil, svědčil světu o hodnotách, které svět nemůže nabídnout? (...) Jsi přes všechny těžkosti, které tě potkávají, stále ještě srdcem i duší navěky mým knězem? Nebojme se na to odpovědět,“ řekl v homilii královéhradecký biskup.

Kromě těch, kteří se omluvili především ze zdravotních důvodů, přijeli na Kněžský den všichni kněží z diecéze. Po mši svaté se přesunuli do Nového Adalbertina, kde je čekala přednáška profesora Pavla Ambrose z olomoucké teologické fakulty. Jejím tématem byla slova papeže Benedikta XVI. o tom, že čeští katolíci mají být „tvorivou menšinou“. Jinými slovy: nemají věšet hlavu kvůli tomu, že křesťanů v Česku není tolik jako v okolních zemích, a spíše toho kreativně využít. Setkání zakončil společný oběd.

Varhany v Ličně se po opravě opět rozezněly

O první prosincové sobotě se v kostele Zvěstování Páně v Ličně u Častolovic slavnostně rozezněly nově zrekonstruované historické varhany. Za účasti místostarosty obce Františka Talavaška, administrátora ličenské farnosti P. Arnošta Jílka a dalších hostů byl v 15 hodin zahájen slavnostní koncert u příležitosti uvedení varhan do provozu.

Varhany v Ličně jsou výjimečné svou historickou i uměleckou hodnotou. Jde o jednomanuálový mechanický nástroj, který postavil Amand Hanisch z Rychnova v roce 1879 za 728 zlatých. „Oprava varhan se mohla uskutečnit pouze díky dotaci Královéhradeckého kraje a příspěvkům řady dárců. Celkové náklady rekonstrukce dosáhly výše 317 tis. Kč. „Varhany se kvůli červotoči totiž rozpadaly přímo před očima. Jejich záchrana proto přišla v pravou chvíli,“ uvedl v úvodu pan František Talavašek, místostarosta Lična.

Po poděkování všem sponzorům vystoupil také administrátor farnosti P. Arnošt Jílek, který zdůraznil, že varhany povznášejí naši mysl k vyšším hodnotám a hlavně k hodnotě nejvyšší, k Bohu, našemu Otci. Poté pronesl žehnací modlitbu varhan, požehnal i všechny přítomné hosty a varhany vykropil svěcenou vodou.

Následoval slavnostní koncert, který přednesli významní hosté – prof. Václav Uhlíř, diecézní organolog, vedoucí sboru kostela Panny Marie v Hradci Králové a pedagog pardubické konzervatoře, který zahrál na nově opravené varhany. Dále zpěvačka Hana Medková, sopranistka, laureátka několika mezinárodních soutěží, jejíž doménou je komorní hudba a jejíž repertoár zahrnuje duchovní, písňovou i operní tvorbu od baroka po současnost. Třetím hostem byl houslista Jiří Kuchválek, který je pedagogem na pardubické konzervatoři, uměleckým vedoucím komorního orchestru Orchestra d'Archi a členem Vaňhova kvarteta a Českého komorního orchestru.

Martin Weisbauer

Za poznáním krkonošských Vánoc se vydejte do Jilemnice

(Ib) – V pátek 30. listopadu byla v Krkonošském muzeu v Jilemnici otevřena rozsáhlá výstava nazvaná Krkonošské Vánoce. Vernisáže výstavy v erbovním sále bývalého pivovaru se zúčastnily zhruba tři stovky lidí. Kromě úvodního slova ředitele muzea Jana Luštince a P. Davida Boumy si poslechli také řadu adventních a vánočních písní. „Věřím, že atmosféra, která se při zahájení výstavy vytvořila, všechny přítomné obohatila a mohli jsme jim nabídnout více než vyprázdněný marketingový produkt současných Vánoc. Načasování vernisáže na začátek doby adventní jsme volili naprosto záměrně, protože si myslím, že je velká škoda nechat advent jen tak bez užitku kolem nás projít. Líbí se mi symbolika světla během rorátních mší svatých, které se dříve konaly během adventu a dnes se k nim pomalu vracíme. V minulosti nebyly kostely pořádně osvětlené, a tak si každý z účastníků mše svaté přinesl vlastní světélko. S každým věřícím přišlo dovnitř trochu světla, a čím více jich bylo, tím více bylo světla pro všechny. Je to nádherný obraz toho, že každý z nás by měl být světlem druhým lidem a sám by měl ve světle chodit,“ shrnul svoje dojmy krátce po zahájení výstavy Jan Luštinec.

Expozice zachycuje slavení Adventu a Vánoc v církevním, lidovém, měšťanském i zámeckém prostředí v regionu nejvyšších českých hor. Všimá si řady místních specifik – zvyků během Adventu i Vánoc, stravy jednotlivých společenských vrstev, způsobů prostírání, zdobení stromků, hraček a jiných vánočních dárců. Nechybí samozřejmě ani slavné krkonošské betlémy s ukázkou postupu při řezbě figurek. Z nich je bezesporu největším lákadlem ojedinělý mechanický betlém Jáchyma Metelky. Děti jistě upoutají figury Mikuláše, anděla, čerta či Barbory, perníky s vánoční a novoroční tematikou a ukázky vánoční čokolády. Velkým magnetem je také vánočně vyzdobená autentická jídelna hrabat Harrachů, prostřený měšťanský stůl a lidová světnice. Akce potrvá do 3. února 2013.

● Jedním z exponátů, který se těšil zájmu návštěvníků, byl i vánoční dárek Otto hraběte Harracha rodičům – ručně malované album, foto: Luděk Bárta

„V pokoře slouží“ dvě desetiletí. Biskup Josef oslavil výročí svěcení

(ps) – Plnost kněžství přijal pomocný královéhradecký biskup 12. prosince 1992 z rukou arcibiskupa Karla Otčenáška. V pokoře sloužit (In humilitatae servire). Větu, kterou si vybral za své heslo má pomocný královéhradecký biskup Josef Kajnek před očima už dvacet let. Výročí oslavil s nejbližšími spolupracovníky a zejména při nedělní mši svaté s královéhradeckými seminaristy, kteří přijeli na adventní setkání do biskupského města. „*Při této mši svaté jsme na biskupa Josefa zvláště pamatovali, děkovali za jeho službu a vyprošovali mu hojnost darů Ducha Svatého do budoucna,*“ řekl diecézní biskup Jan Voškál. Při bohoslužbě přijali dva seminaristé kandidaturu kněžství, další službu akolyty.

Biskup Josef Kajnek má v diecézi na starosti mimo jiné právě bohoslovce, spolu s papežským prelátem Josefem Sochou vykonává funkci generálního vikáře a je také proboštem Katedrální kapituly při chrámu Svatého Ducha v Hradci Králové.

Narodil se v roce 1949 v Kutné Hoře, na kněze byl vysvěcen v červnu 1976. Působil v duchovní správě v České Třebové, Písečné a Ústí nad Orlicí. V roce 1984 přišel o státní souhlas, několik let pak působil v dělnických profesích. Později se mohl znovu zapojit do duchovní správy v Chomutovicích, Lázních Bělouhradu a v Pardubicích. V roce 1991 se stal generálním vikářem královéhradecké diecéze. Pomocným biskupem pro královéhradeckou diecézi a titulárním biskupem akvenským byl jmenován 4. listopadu 1992, 12. prosince téhož roku přijal svěcení. Jeho hlavním světitelem byl tehdejší královéhradecký biskup Karel Otčenášek, spolusvětiteli kardinál Miloslav Vlk a papežský nuncius Giovanni Coppa. V době uvolnění biskupského stolce po odchodu biskupa Dominika Duky do Prahy byl Josef Kajnek od 12. dubna 2010 do 14. května 2011 administrátorem diecéze.

● Biskup Josef Kajnek jako administrátor diecéze během setkání u příležitosti vyhlášení jména nového královéhradeckého biskupa v kapli sv. Karla Boromejského, foto: Luděk Bárta

● Don Jan Bosko

Don Bosko u nás – dál žije pro mladé

V salesiánské rodině probíhá příprava na 200. výročí narození jejího zakladatele – sv. Jana Boska. V jejím rámci putují po celém světě světcovy ostatky, které 4. – 5. února 2013 zavítají i do naší diecéze – do Litomyše a do Hradce Králové. Přestože postava Jana Boska snad patří mezi svatými k těm známějším, můžeme si při této příležitosti připomenout, kdo vlastně tento turínský kněz byl a čím nás může inspirovat.

Jan Bosko se narodil 16. srpna 1815 do velmi chudých poměrů na piemontském venkově. Ty se brzy ještě zhoršily předčasnou smrtí otce, který po sobě zanechal vdovu Markétu se třemi syny, z nichž nejstarší byl z jeho prvního manželství. Jedním ze zásadních momentů Janova dětství byl sen, který se mu zdál, když mu bylo devět let. V něm viděl, jak se divoká zvířata proměňují v beránky a Ježíšem a Marií mu bylo naznačeno, že bude jednou vychovávat mladé lidi. Sen na něj tehdy hluboce zapůsobil, ale podmínky, v nichž se nacházel, byly od tohoto snu na míle vzdálené. Janovy pokusy alespoň trochu studovat narážely na nepochopení nevlastního bratra a vyvolávaly konflikty, kněz don Calosso, který jej hodlal v jeho úsilí podporovat, náhle zemřel a rodina byla tak chudá, že peníze stačily stěží na zajištění živobytí. Díky velké důvěře v Boha, ohromnému úsilí a podpoře matky však Jan nakonec vystudoval.

Psal se rok 1841 a mladý Jan Bosko byl vysvěcen na kněze. Ocítl se v Turíně přetékajícím všemi těmi, které

venkov nedokázal uživit a kteří se rozhodli hledat životy ve městě s rodičím se průmyslem. Po boku tehdy již známého kněze Josefa Cafassa, který mu nabídl možnost pobytu a další formace v teologickém konviktu, poznal, jak vypadají věznice, v nichž končili leckdy velmi mladí delikventi. Pro Janovu citlivou povahu to bylo něco nesnesitelného. Právě tyto zážitky však daly konkrétnější podobu myšlence věnovat se výchově mládeže. Pochopil, že napříště bude veškeré své úsilí vynakládat na to, aby mladí chlapci nekončili tímto způsobem.

Za počátek svého díla Jan Bosko považoval setkání s jedním z mnoha chlapců, kteří se tehdy potloukali Turínem, jež se odehrálo v sakristii kostela o svátku P. Marie Neposkvrněné. Chlapec, který nemá rodiče, nechodí do školy, nezná katechismus a protlouká se, jak se dá, se stal jakýmsi prototypem těch, jimž se měl don Bosko nadále věnovat. Po dlouhých peripetiích, kdy pro oratoř (jak po vzoru sv. Filipa Neriho nazval své působení mezi mladými) velmi těžko hledal místo, se ukázala možnost využít starou kůlnu na turínském předměstí Valdocco. Stále bez peněz, ale s velkou důvěrou v Matku Boží, zde začal budovat zázemí pro chlapce bez přístřeší.

Ačkoliv stavěl domy, zakládal dílny, učiliště, školy a internáty, bylo snahou dona Boska především vrátit těmto mladým vztah k Bohu, který se s příchodem do velkoměsta snadno vytrácel. Začteme-li se do Paměti oratoře, které Jan Bosko napsal, vidíme nezastupitelné místo výchovy k životu ze svátostí a k modlitbě, jež šla ruku v ruce se vzděláním. Výchova dona Boska byla založena především na hlubokém vztahu k Bohu, k němuž se snažil vést ty, které mu Bůh svěřil. Jeho jedinečná výchovná metoda, již on sám nazval preventivní systém, stála na třech pilířích: rozumu, víře v Boha a laskavosti.

Z chlapců přicházejících do oratoře si don Bosko vybíral spolupracovníky, a tak se postupně zrodila salesiánská kongregace. Kromě salesiánů (SDB) vznikla celá řada dalších společenství inspirovaná ideály dona Boska, z nichž některá založil ještě on sám a jiná vznikla až po jeho smrti. Jejich členové stejně jako salesiáni pracují po celém světě. Jsou to zejména Dcery Panny Marie Pomocnice (FMA, salesiánky), Salesiáni spolupracovníci (ASC), Sdružení bývalých žáků dona Boska, sekulární institut Volontarie dona Boska (VDB) a mnoho jiných. Don Bosko zemřel 31. ledna 1888 ve věku 72 let.

V českých zemích zahájili salesiáni činnost v roce 1927. První český salesián P. Ignác Stuchlý (1869–1953) přišel do naší vlasti až ve svých 58 letech, poté co strávil řadu let především v Itálii. Mateřským domovem se stal chlapecký ústav ve Fryštáku u Holešova. V roce 1980 pak skládaly řeholní sliby také první tři Dcery Panny Marie Pomocnice. V České republice působí rovněž Salesiáni spolupracovníci, Volontarie dona Boska a některé další složky salesiánské rodiny.

Socha s ostatky sv. Jana Boska navštíví Českou republiku ve dnech 1.–13. února 2013. Don Bosko tímto způsobem zavítá do celkem jedenácti měst v Čechách a na Moravě. 4. února bude v Litomyšli, kde místní komunita salesiánů a salesiáni spolupracovníci připravují bohatý program, v němž se pravděpodobně můžeme těšit na scénku, výtvarné workshopy i film o salesiánech, na večerní mši a setkání na faře. 5. února pak Jan Bosko dorazí k sestřím salesiánkám do Hradce Králové – Kukulen, kde se plánuje polední i večerní mše sv., modlitba prarodičů za vnoučata, hravá chvilka o donu Boskovi pro nejmenší a snad i koncert. Všude bude samozřejmě možnost svěřovat donu Boskovi naše děti a mladé, rodiny, v kterých vyrůstají, vztahy, které vytvářejí, jejich víru...

Aktuální informace o návštěvě ostatků dona Boska v ČR najdete na www.sdb.cz/co-delame/akce/don-bosco-unas, o programu v naší diecézi pak www.fma.cz/don-bosko-u-nas

Helena Křenková

● Jeden z domů salesiánské rodiny je také v Hradci Králové-Kuklenách, foto: archiv FMA Hradec Králové

K místům, kde lze během Roku víry získávat plnomocné odpustky, přibyl Koclířov

(ps) – Biskup Jan Vokál dodatečně rozšířil seznam o kostel sv. Alfonse v areálu Českomoravské Fatimy. Na devíti místech královéhradecké diecéze lze získávat plnomocné odpustky při poutích konaných kdykoliv během Roku víry, tedy od 11. října 2012 do 24. listopadu 2013. Rozhodl o tom diecézní biskup Jan Vokál, když mezi osm již dříve vyhlášených míst dodatečně zařadil i Koclířov u Svitav. Konkrétně poutní kostel sv. Alfonse v areálu Českomoravské Fatimy. Jde o významné poutní místo, českou centrálu hnutí, které ve 110 zemích světa šíří mariánské poselství z portugalské Fatimy. Zaměření a témata duchovních obnov, exercícií a poutních dnů, které se nyní v Koclířově chystají, se váží právě k Roku víry.

Víra nás musí vést ke svatosti a svatost k jednotě

Mnoho Čechů na Druhém vatikánském koncilu stopu nezanechalo. Nicméně žádné tvrzení neplatí absolutně, a tak se kromě biskupa Františka Tomáška a kardinála Josefa Berana zasedání účastnil také mladý teolog **Karel Skalický**. Právě jemu účast na koncilu změnila život a stal se hlavním zprostředkovatelem jeho myšlenek do českého prostředí. Po návratu z emigrace znovu přednáší na české akademické půdě, je profesorem a vedoucím Katedry systematické teologie na Teologické fakultě Jihočeské univerzity, v jejímž čele stál v letech 1996–1999 jako děkan. V následujícím rozhovoru se mimo jiné zamýšlí nad odkazem koncilu pro dnešní dobu a přibližuje zajímavé detaily z jeho průběhu.

Co je to koncil?

Koncil je vždy porada biskupského kolegia. Buď všeobecného sboru, zde hovoříme o koncilu, nebo místních sborů a zde hovoříme o synodě. Probírané otázky mohou být různé – někdy věroučné, někdy disciplinární nebo morální, to už není tak podstatné.

Sem spadají označení pastorální a věroučný koncil. Co znamenají?

Pastorální koncil dělá rozhodnutí, která se týkají jednání, života, morálky atd. Nejsou to rozhodnutí, která se týkají víry, ale spíše forem jednání. Naopak věroučný koncil rozhoduje ve věcech týkajících se přímo obsahu víry. Samozřejmě někdy není úplně jednoduché rozhodnout, zda je daný problém pastorální nebo dogmatický.

Je možné vymezit vztah Druhého vatikánského koncilu k těm předešlým?

Koncil se jasně deklaroval právě jako koncil pastorální, což neudělal žádný jiný před ním, byť na to měli plné právo. Například Tridentický koncil, ač řešil tehdejší teologické otázky, jak reagovat na Lutherovu nauku o ospravedlnění, byl zcela jasně reformním koncilem i v pastorálním směru. Například ukládal biskupům disciplínu, kterou předtím neměli. Museli trvale sídlit ve své diecézi, dohlížet na vzdělávání kléru.... Jiným příkladem může být 4. lateránský koncil. Zásada, že by se každý křesťan měl jednou za rok vyzpovídat a jednou za rok v čase velikonočním přijímat Eucharistii, je právě jeho plodem. Vrátím se ale k začátku odpovědi. Co znamená fakt, že se druhý vatikánský koncil tak jasně vymezil pastorálně? Nejde totiž jen o fakt být pastorální, ale jde o ducha pastorality. Nezáleží jenom na tom dělat pastorální rozhodnutí, ale o to, jakým stylem se daná rozhodnutí prezentují. Papež Jan XXIII. přišel s převratnou myšlenkou: „Předchozí koncily konaly svá

rozhodnutí často s velikou otcovskou přísností, ale teď je čas, aby matka církev volila přístupy mateřské“.

Jaká byla v okamžiku jeho svolání v církvi očekávání?

Prvním tématem, které ihned vyvstalo, byla jednotu církve. Později jsem si pro knihu Ekumenismus na 2. vatikánském koncilu dělal rešerše z tehdejšího tisku, a zjistil jsem, že ta očekávání byla spíše neurčitá. Když byl koncil vyhlášen, tak Le Figaro z 2. ledna 1959 považuje koncil za „gesto velkého dějinného významu“, Le Monde z 28. ledna 1959 píše, že koncil „považuje za činitele míru a zmírnění napětí“, New Herald Tribune ho pokládá „za mobilizaci velké duchovní síly, v době, kdy myšlení a svědomí jde vstříc mnoha vážným výzvám“, německý Echo der Zeit nazývá koncil „koncilem naděje“.

V čem podle Vás spočívá největší přínos koncilu pro současnost?

Největší význam koncilu vidím ve změně duchovně teologických postojů hierarchie. Jednoduše řečeno, že se dosti výrazně odříká klerikalismu. Klerikalismus považují za takovou sněť, která na církvi hlodá, podobně jako rez na železe. Zdaleka se to netýká pouze církve katolické, stejně mu čelí i církve ortodoxní, protestantské, a různé formy klerikalismu jsou přítomny také v ostatních světových náboženstvích.

Odkud se vzala odvaha ke změně? Jak velká byla skupina biskupů, kterým daný stav vadil, a řekli si, pojďme to změnit?

Konzervativní část biskupů tzv. Coetus internationalis patrum, která se této reformě mentality bránila, byla v menšině a neprosadila se tak, aby mohla nejzávažnější rozhodnutí úplně zablokovat. Často však dosáhla toho, že některé formulace byly dosti kompromisní. Často postoje biskupů

závisely na tom, odkud pocházeli a v jakých kulturních tradicích žili. Příkladně když se jednalo o otázku náboženské svobody, kde se nabízely dvě formulace, buď „náboženská tolerance“, nebo „náboženská svoboda“, tak pro náboženskou svobodu hlasovali severoameričtí biskupové. Právě Spojené státy vznikly na základě náboženské svobody a mohly se díky ní rozvíjet. Všichni emigranti, kteří do Ameriky přicházeli, byli poznamenáni náboženskou nesnášenlivostí tehdejší Evropy. Zatímco biskupové, kteří přicházeli z oblastí jako Latinská Amerika či Itálie, kde katolicismus stále představoval společenskopolitickou většinu, ti byli přirozeně opatrnější.

Měl jste možnost zúčastnit se koncilu jako assignator locorum. Jaká cesta Vás k ní přivedla?

Do Říma jsem přišel už v roce 1956 a stejně jako všichni čeští seminaristé jsem bydlel na koleji Nepomucenum, odkud jsem docházel na Lateránskou univerzitu. Tam jsem studoval do roku 1962, kdy jsem dokončil studium a byl vysvěcen na kněze. Tehdy nastala otázka, co se mnou, kam budu poslán. Abych vysvětlil, řada českých seminaristů přicházela ze Spojených států, a ti se obvykle vraceli zpět. Naopak emigranti z Československa, ti byli obvykle posíláni, my jsme tomu říkali „na kopečky“, tedy do Alp, do brixenské diecéze. Já jsem představoval takovou výjimku. Kardinál Ottaviani, který byl prefektem Svatého officia (dnes Kongregace pro nauku víry – pozn. redakce) a protektorem Oratoria sv. Petra, byl zároveň protektorem československé koleje Nepomucenum. Na svátek sv. Jana Nepomuckého k nám přišel slavit mši svatou a při té příležitosti se obrátil na představené, že by potřeboval jednoho kněze do oratoria... Tím jsem se stal já a nakonec jsem tomu byl velmi rád. Jednak jsem zůstal v Římě, jednak jsem byl zaměstnán až odpoledne, což mi dopoledne umožnilo pracovat na teologickém doktorátu. Nabídku účastnit se zasedání koncilu jsem dostal už dříve, ale tehdy jsem dal

přednost dokončení doktorátu, takže jsem se účastnil až posledního zasedání v roce 1965. Ono vlastně bylo skoro nejdůležitější, protože právě na něm se dotahovala znění nejvýznamnějších dokumentů.

Co daná funkce obnášela?

Pokud si představíte baziliku sv. Petra, tak po pravé a levé straně stály tribuny, které byly dále rozdělené na kratší úseky. V každém úseku sedělo přibližně 30 biskupů a musel tam být někdo, kdo jim byl k dispozici – rozdával dokumenty, o kterých se hlasovalo, rozdával a sbíral hlasovací lístky, odnášel jim korespondenci atd. a v tom spočívala moje práce.

Jak probíhala koncilní jednání?

Celkem čtyři zasedání se konala vždy v podzimním čase a jednání probíhala v dopoledních hodinách. Když se začala rozprava o nějakém dokumentu, tak se jednotliví biskupové hlásili o slovo a na svou řeč dostali deset minut. Podotýkám, že vše probíhalo v latině, jen patriarcha Maximus IV. Saigh mluvil trochu natruc francouzsky, aby ukázal, že kromě latinské církve jsou tu i jiné. Protože ne všichni biskupové časový limit dodržovali, byli po prvním zasedání ustanoveni čtyři moderátoři, kteří dané rozpravy řídili.

Jak Vás koncil zasáhl a čím Vás ovlivnil?

Druhý Vatikán mě zasáhl doslova na celý život. Nejprve mi bylo uloženo, abych do češtiny přeložil konstituci *Gaudium et spes* – O církvi v dnešním světě a napsal k ní komentář. Tak vznikla moje kniha *Radost a naděje* a následně druhou knižní prací byl *Ekumenismus na Druhém vatikánském koncilu*. Zasedání mě hluboce ovlivnilo duchem, který tam vanul. To se dá těžko vyjádřit slovy – jak se tam věcně, slušně, i když někdy tvrdě střetávaly různé postoje, a jak se z rozdílu, které se zdály nepřeklenutelné, nakonec dosáhlo souznění a souhlasu. Zkušenost svobodného věcného dialogu, který dochází ke společným závěrům, byla známkou toho, co také považuji za jeden z hlavních přínosů koncilu, a to biskupské kolegiality či sbornosti.

Když se zadíváte na svoje komentáře ke koncilu z šedesátých let a porovnáte je s dnešními, vidíte tam rozdíl?

Ve svém posledním textu z letošního podzimu jsem nabídl hodnocení, které mohu skutečně udělat až dnes s odstupem půl století. Spočívá právě v tom, že jsem pochopil koncil jako velikou odvahu distancovat se od jakéhokoliv klerikalismu a vůli k úplně účinné pastoralitě. Vidím koncil v perspektivě revolucí druhého tisíciletí, jak šly po sobě. Na začátku stojí papežská, která vyvolala ty ostatní, protestantskou, měšťanskou, socialistickou a nakonec souhrn sametových revolucí na konci 80. let ve východní Evropě.

Tím jste mě inspiroval k další otázce. Byl slyšet hlas představitelů církve ze zemí s komunistickou diktaturou?

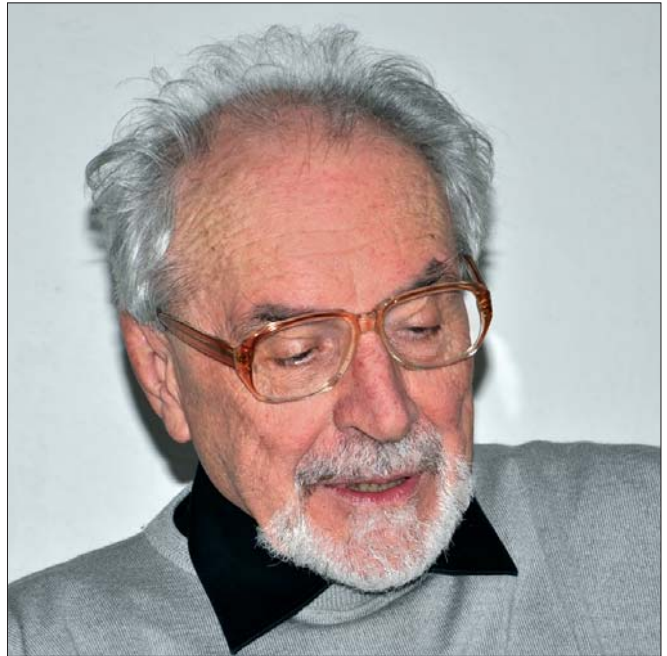
Ano, poměrně výrazně, ať už to byl biskup Pavol Hnilica, kardinál Jossyf Slipyj, biskup Rusňák nebo kardinál Stefan Wyszyński. Nicméně se ukazovalo, že řada z nich žije v rozdílných historických souřadnicích. Wyszyński a Beran už žili s výhledem na to, že komunismus postupně odumře a nebude dlouho trvat, zatímco Hnilica viděl komunismus jako smrtelné nebezpečí a stále bubnoval na poplach. Vztah církve ke komunismu jsem kdysi popsal několika strategiemi. První a druhá byla kolaborace s její antitezí – rezistencí. Časem se ukázalo, že obě dvě nikam nevedou a začala se rýsovat strategie koexistence, kterou začal v Polsku Wyszyński a u nás ji plně realizoval František Tomášek.

Nebylo pro ně zklamání, že Druhý vatikánský koncil odsoudil totalitarismus, ale ne přímo komunismus?

Z hlediska vyjádření podpory možná, ale zase musíme vidět prozíravého ducha pastorality Jana XXIII. ve smyslu „nechme odsuzování, s odsuzováním se nic nespraví“. V minulosti církev odsuzovala s velkým gustem a slavnostně, ale někdy to bylo spíše plácnutí do vody. Ta jednání byla skutečně složitá, významná skupina biskupů chtěla, aby byl komunismus odsouzen vlastním jménem, ale nakonec k tomu nedošlo. Byl odsouzen systematický ateismus marxleninského ražení a samotný komunismus byl odsouzen, řekněme tak trochu pod čarou s odvoláním na předchozí dvě odsouzení.

Jakým způsobem probíhalo schvalování jednotlivých dokumentů?

V připomínkovém kole byly možné tři postoje. Když byl biskup po přečtení dokumentu spokojen, tak volil placet, když

ne, tak non placet, a když měl výhrady v jednom bodě, tak volil placet iuxta modum – nelíbí se mi v tomto bodě. Pokud zvolil poslední možnost, musel zároveň uvést konkrétní návrhy na zlepšení. Sporné mody byly buď přijaty a zapracovány, nebo s patřičným odůvodněním odmítnuty. V posledním kole probíhalo hlasování pouze způsobem ano – ne.

V průběhu zasedání koncilu došlo k výměně na svatopetrském stolci. Jakým způsobem ovlivnil nástup Pavla VI. výsledek koncilu?

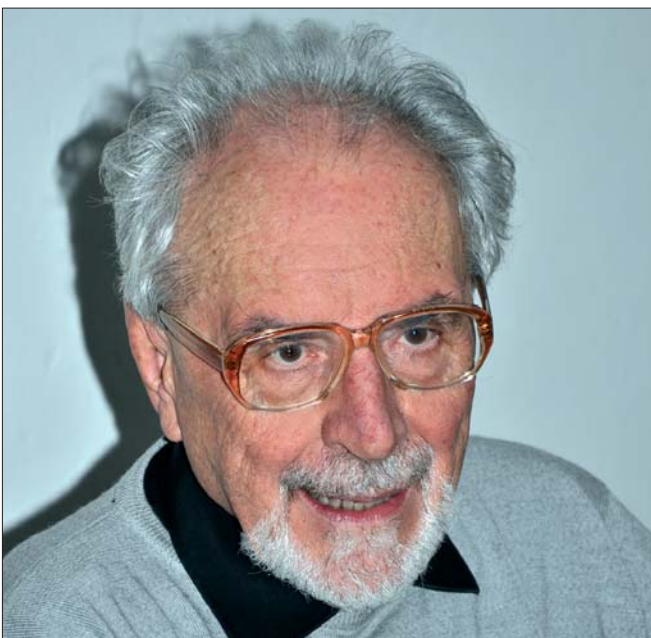
Pochopitelně, že ho ovlivnil ... především v otázce vztahu kolegiality a papežství. Těžko říct, jak by se koncil vyvíjel, kdyby Jan XXIII. neumřel, ale to už se pohybujeme v rovině spekulací. Nicméně tuším, kam otázkou míříte, zda mezi nimi byla kontinuita. Já jsem ji tam zřetelně viděl. A nejlépe na otázku odpověděl kardinál Albino Luciani, když si dal jméno Jan Pavel I. Podobně postupoval kardinál Karol Wojtyła, když si zvolil jméno Jan Pavel II., myslím, že tu není o čem diskutovat.

Myslíte si, že jsme se padesát let po zahájení Druhého vatikánského koncilu s jeho závěry vyrovnali?

Provedli jsme liturgickou reformu, která se vžila a kromě několika staromilců, kteří se fixovali na tridentskou mši, ji nikdo neodmítá. Nicméně nejde jen o liturgii, byt se jedná o nejviditelnější výsledek koncilu, jde o celého ducha setkání, o odstup od klerikalismu. Což je záležitost, která nebude nikdy dokonaná, protože představuje velké pokušení, které se bude neustále vracet a vrací se.

V čem spočívá přitažlivost toho pokušení?

Být vůdcem, a tím nakonec každý biskup, kněz nebo profesor vřdycky je, je nebezpečné v tom smyslu, že vůdcovství by mělo být službou ne sobě samému, ale druhým. Službou

až do té míry, že někdy postupuji proti svým zájmům. Po-
kušněním všech vůdců, včetně politických, je pod zástěrkou
dobra pro druhé konat dobro pro sebe, což je věčný boj.

Jak se díváte na růst vlivu tradicionalistických proudů v katolické církvi? Jak hodnotit skutečnost, že v rámci zahájení Roku víry slouží ve Svatopetrské bazilice mši svatou prefekt Kongregace pro bohoslužbu starší formou římského ritu, tedy tzv. „tridentskou mši“?

Sám jsem tridentskou mši sloužil od konce roku 1961 až do roku 1969, kdy začala liturgie koncilová a necítím po ní žádnou nostalgii. Nicméně dokážu pochopit, že se na ní několik staromilců emocionálně upíchl. Mě se také líbil latinský Exultet při velikonoční liturgii... Kromě toho se vždy najdou lidé, kteří chtějí mít za každou cenu něco speciálního. Když chtějí hlubší spiritualitu, tak ji nehledají v křesťanství, ale v buddhismu, hinduismu apod., když chtějí lepší liturgii, tak ji nehledají v současné, ale v té, která byla před ní. A posledním momentem je psychologie revolučního zvratu. Profesor Jaroslav Krejčí věnoval jednu knihu velkým světovým revolucím a analyzoval jejich vývoj. Po revolučním zvratu vždy přijde období, kdy se chce společnost vrátit tam, kde už byla – k pověstným plným hrncům v Egyptě z časů izraelského exodu. Pokud dnes hovoříme o pluralismu, tak proč ne, ať je i pluralismus liturgický. Nemyslím si, že by se tridentský ritus stal většinou záležitostí, spíše bude vyhovovat úzkým skupinkám estétů.

Povedlo se účinně zapojit do života církve laiky? Není tu ještě zbývající prostor pro jejich působení? I s ohledem na klesající počet kněžských povolání v Evropě...

Danou skutečnost mohu hodnotit pouze jako pedagog, který se podílí na vzdělávání pastoračních asistentů. Vidíme, že se laici činně zapojují, bez toho to nepůjde. Do konce si kladu otázku, jestli právě Boží prozřetelnost nezamýšlí nedostatkem tzv. svěcených kněží právě to, aby se laici dostávali více ke slovu. Svěho času kněžství představovalo určitou společenskou a kulturní promoci. Dneska být knězem není žádná promoci, a proto jich je málo.

Nadešel podle Vás čas na další zasedání světové církve, ať už na sněmu nebo promoce koncilu?

Jsou jistě otázky, které by se měly nějak diskutovat, např. kněžský celibát, svěcení žen, přijímání rozvedených a znovuzdaných lidí, volba a jmenování biskupů, ale k tomu není zapotřebí koncil, na to stačí biskupská synoda. Opomíjeným přínosem koncilu je právě biskupská synoda. Ta je periodicky svolávána, předkládává své závěry papeži a ten se podle nich rozhodne. Zde vstupuje do hry klíčový bod konstituce Lumen gentium – vztah mezi biskupským kolegiem a papežem. Jsou to dva nositelé nejvyšší moci,

nebo jenom jeden nositel nejvyšší moci? Dnes máme dva názory – tito dva jsou prakticky jeden, tedy papež a druhá strana zastává názor, že jsou dva – kolegium a papež, ale ne úplně rozlišní. V historii církve jsme svědky neustálého boje o výklad nejvyšší autority v církvi, kdy docházelo ke kolísání mezi papežem a koncilem. Dnes je problém rozhodnut konstitucí Lumen gentium, nicméně se stále jedná o konkrétní uskutečňování. Zatím papež používá biskupský synod jako svůj poradní sbor, ale mohlo by se stát, že biskupský synod bude papežem volán k tomu, aby představoval subjekt nejvyšší moci.

Systém nejvyšší moc v církvi představuje něco unikátního, co se nevyskytuje nikde jinde. Svět hovoří o monarchii, nebo oligarchii. To, co koncil ustanovil, se vymyká světským řádům, je to oligarchická monarchie nebo monarchistická oligarchie, čili jsou dva a zároveň jeden. Z hlediska lidského nemůže podobný systém nikdy dobře fungovat, ale z hlediska křesťanského je to něco jiného – Bůh je také jeden

a zároveň ve třech osobách. A Ježíš je zároveň dva, co do přirozenosti lidské a božské a jeden co do osobového subjektu. Nejvyšší moc v církvi musí odrážet tohle největší tajemství, tajemství lásky, kde jsou dva a zároveň jeden.

Jaké poselství by si křesťané měli v Roce víry odnést?

Ut unum sint – aby byli jedno. Ekumenismus je stále nejdůležitější úkol, který koncil uložil sám sobě a na který stále – s prominutím – kašleme. Situace nebude lepší, dokud si nedokážeme vyříkat, jakou jednotu vlastně chceme. Největší nejednota spočívá právě v představách jednoty. A potom tu jednotu uskutečňovat, což se nijak nedá nadekretovat. Jakou měrou budeme usilovat o včlenění se do Krista, tak se potom budeme včleňovat i jeden do druhého. Víra nás musí vést ke svatosti a svatost nás povede k jednotě.

Luděk Bárta

Druhý vatikánský koncil – náčrt předběžné bilance

Vzhledem k významu, který Druhý vatikánský koncil hraje v dějinách katolické církve, je skoro nemožné jej jen nějak stručně postihnout. Velké církve západní Evropy vydaly či vydávají několikavazkové, několikasetstránkové syntetické práce, které se koncilem zabývají. Prosím proto laskavého čtenáře, aby následující řádky chápal jako několik poznámek k velkému tématu, které mají zdůraznit specifické rysy koncilu a opravit některá tradovaná klišé.

Historický kontext a hlavní výzva Druhého vatikánského koncilu

Druhý vatikánský koncil znamená v dějinách katolické církve jednu z jejích zásadních, paradigmatických změn. Stejně jako přechod křesťanství do helénského prostředí, změny statusu na státní náboženství pozdní římské říše či adaptace na radikálně odlišné podmínky života v raném středověku i Druhý vatikánský koncil znamená důležitý předěl v dějinách církve. V tomto případě znamená konec tzv. piánské epochy dějin církve, která se počítá od konce 18. století do konce pontifikátu Pia XII. roku 1958. Čím se vyznačovala? Od tragického průběhu francouzské revoluce a dalších občanských, sociálních a národních revolucí 19. století si představitelé církevní hierarchie, až na malé výjimky, vypěstovali naprosto odmítavý postoj k moderně, moderní společnosti a myšlenkám, které ji poháněly. Katolická církev přišla roku 1870 definitivně o církevní stát, přestala mít vliv na utváření moderní společnosti, a tak vytvářela vlastní kontrakulturu, bojovala se státem v oblasti školství, manželského práva a dalších sférách. Někdy byl konflikt otevřený (Francie, Německo, Itálie), někde skrytý (Rakousko-Uhersko), ale všude se církev dostává do obranného postoje ublížené menšiny, což zvláště vyvrhlo po roce 1918, kdy jsou lidé otrženi hrůzou světové války a postavení církve je podlomeno zánikem konfesijních monarchií.

Církev v letech 1830–1950 ztratí nejvíce věřících kvůli rozpadu lidového katolicismu v řadě zemí, ztrátou vlivu na dělnické vrstvy i na buržoazii a na nově vzniklou sociální vrstvu inteligence. Pokusy změnit konfrontační přístup k moderní společnosti a myšlení, jako byl katolický liberalismus 19. století nebo tzv. modernismus počátku 20. století, jsou zašlapány do země, jejich představitelé exkomunikováni nebo umlčeni. Na ztráty počtu věřících i vlivu na společnost reaguje papežství ještě silnější konfrontací. V první polovině 20. století bylo již zřejmé, že tento styl nemůže přinést církvi nic pozitivního. Proto už papež Pius XII., muž zcela vyrostlý v ultramontanistické a antimodernistické tradici, začíná přemýšlet o svolání koncilu a provede řadu změn např. v oblasti liturgie (povolení večerní mše) či biblické vědy (uznání historickokritické metody). Poznání historického předpolí

a kontextu každého koncilu je naprosto nezbytné pro interpretaci jeho dokumentů. Každý koncil reaguje na nějaké krizové prvky a snaží se je vyřešit.

Svolání koncilu

Papež Jan XXIII. (1958–1963) měl ještě lepší znalost moderního světa než jeho předchůdce, nebál se ho, naopak přes všechny limity viděl přínos demokracie, lidských práv a svobod pro rozvoj společnosti i církve. Na rozdíl od svých předchůdců nebyl na prvním místě právník a diplomat, ale historik, a to dokonce historik tridentské reformy, a chápal dějinnost církve a nutnost, aby církev reagovala na proměny společnosti, tak jako to v minulosti dokázala. Ačkoliv by zvolen jako přechodový papež a nebyl žádný „liberál“, rozhodl se svolat koncil, který byl už nesmírně náročnou logistickou záležitostí, neboť katolická církev měla již přes 2500 biskupů. Důvodem nebyla „papežská dlouhá chvíle“, ani snaha drobně vylepšit velmi dobře „šlapající“ organizaci, ale snaha udělat něco s kontinuálním poklesem počtů věřících a neschopností vést dialog s moderní společností.

Ve 30. a 40. letech 20. století vznikla náboženská sociologie, která na číslech doložila, jak hluboký propad religiozity postihl celou západní katolickou Evropu, tehdy vznikají spisy jako kardinála Suharda, Francie – misijní území? Pokud se církev neměla stát jakousi početnější evropskou obdobou amerických amišů či mennonitů, kde by pár zbývajícím bylo sice dobře, ale za cenu rezignace na hlavní poslání hlásat evangelium a přinášet spásu celému současnému světu, bylo třeba rychle jednat. Papež Jan XXIII. musel překonat odpor klíčových mužů kurie, kteří tuto nutnost neviděli. Půda byla dobře připravena různými hnutími v církvi a ohlášení koncilu v červnu 1959 vzbudilo velké očekávání. Programem koncilu se staly především tři úkoly: náboženská obnova církve, navázání dialogu s moderním světem (aggiornamento) a vytvoření podmínek pro budoucí jednotu církve, na jejich formulaci měla velký vliv kniha mladého švýcarského teologa Hanse Künga: Koncil a znovusjednocení. Obnova jako volání k jednotě (1960). Sám papež byl překvapen mohutnou odezvou ze strany světové církve, množstvím podnětů, návrhů a dokumentů, které směřovaly na sekretariát koncilu.

● Otcové koncilu během zasedání, foto: Lothar Wolleh, převzato z <http://cs.wikipedia.org/>

Průběh koncilu

Průběh koncilu je dobře znám díky edicím pramenů, řadě pamětí a syntetických prací, v češtině je k dispozici např. příručka O. H. Pesche, *Druhý vatikánský koncil* (1997). Koncil měl čtyři části, které se konaly vždy na podzim let 1962–1965. Zbytek roku museli především diecézní biskupové vést své místní církve. Bylo obtížné zvládat jednání v několikatisícovém sboru, který na hromadných zasedáních jednal ve svatopetrské bazilice, proto příprava dokumentů byla svěřena odborným komisím.

Na prvním zasedání se odehrál pro průběh koncilu zásadní přelom, kdy se koncil stal skutečně koncilem. Původní představa některých představitelů římské kurie byla, že se odhlasují předem připravené dokumenty, které jen lehce modernějším jazykem zakonzervují stávající stav. Proti tomu se postavili koncilní otcové s logickým argumentem, že pokud koncil má mít smysl a být skutečně koncilem, pak je třeba dát prostor zástupcům světové církve a nechat působit Ducha svatého, a tedy nechat dostatečný prostor procesu vzniku a formování dokumentů, tak aby se v nich zkušenost víry světové církve mohla objevit. To byl zásadní moment koncilu a bez odvahy kardinálů Liénarta, Fingse, Königa a zásahu papeže Jana XXIII. by se nikdy nemohl udát. Druhým kritickým momentem bylo zesnutí Jana XXIII. hned v roce 1963, ale jeho nástupce Pavel VI. odolal nátlaku kuriálních kardinálů a rozhodl v koncilu pokračovat, byť se snažil více vyvažovat a zohledňovat konzervativní menšinu. Význačná je role teologických poradců, tzv. periti. Koncilní otcové, biskupové, si mohli přivést své teologické poradce, kteří neměli hlasovací právo, ale mohli působit v přípravných komisích a připravovat podklady pro své biskupy. Jejich podíl na formulaci a vzniku koncilních dokumentů je nesporný, ale na tom není nic divného. Na všech předchozích koncilech najdeme teology, kteří zpravidla formulují církevní dokumenty, bylo tomu tak i na Tridentuském koncilu. Na středověkých koncilech se dokonce teologové účastnili jako plnoprávní členové s hlasovacím právem. Navíc v případě Druhého vatikánského koncilu nechybí až na malé výjimky (Chenu, Balthasar)

žádné důležité jméno katolické teologie té doby. Díky pracím mužů jako Congar, Lubac, Rahner, Ratzinger či Küng došlo k znovuoživení „hluboké“ tradice patristiky či středověké teologie a církev se zbavila ahistorické a neplodné adorace „mělké“ tradice neoscholastiky 19. století. Jejich podíl na průběhu koncilu je tedy naprosto tradiční, v porovnání se středověkými koncily naopak menší.

Podobně kontroverzně je někdy prezentována přítomnost nekatolických pozorovatelů, ale i zde šlo o snahu Jana XXIII. vzít vážně snahu o sjednocení křesťanů. Zásadním přínosem bylo zřízení Sekretariátu pro jednotu křesťanů, kdy se katolická církev, která dosud stála zcela mimo ekumenické snahy ostatních křesťanských církví, přihlásila k hnutí za odstranění pohoršení z nejednoty křesťanských církví. Projevem koncilního ducha otevřenosti bylo i setkání papeže Pavla VI. s konstantinopolským patriarchou a sejmnutí vzájemných skoro tisíc let platných exkomunikací.

Pokud někdo pokládá přítomnost ideových zápasů na koncilu při formulaci jednotlivých dokumentů a o obsazení komisí, za nějak pohoršlivé a táže se, kde je tady Duch svatý, tak i zde se nejedná o nic nového či netradičního. Už od počátku, doklady najdeme už v Novém zákoně, probíhá v církvi zápas o pochopení evangelia, o charakter a sebepojetí církve, o uspořádání jednotlivých sfér života církve. Soupeří spolu různé proudy, které se vnímají jako nejlepší realizace a nejautentičtější nositele Ježíšových myšlenek. V dějinách církve je to běžné, logické, nutné, ale má-li si církev uchovat svou katolicitu, nesmí dojít k mocenskému, autoritářskému vyřazení důležitých hlasů a proudů, tak jako se to stalo v době Prvního vatikánského koncilu či v době antimodernistické hysterie počátku 20. století.

Druhý vatikánský koncil tohle dokázal, byť za cenu komponovaného charakteru koncilních dokumentů, které jsou tak složité a kompromisně vystavěny, aby vyhověly nejen otevřenější koncilní většině, ale i pouhé dvě stovky koncilních otců čítající menšinu. Důvodem byla snaha zabránit opakování dějin Prvního vatikánského koncilu, kde se třetina koncilních otců cítila převálcována radikální koncilní menšinou a raději odjela na klíčové hlasování mimo Řím. Díky této schopnosti syntézy či kompromisu prakticky všechny koncilní dokumenty mají podpisy všech účastníků koncilu, včetně těch, kdo ho později odmítnou.

Tomáš Petráček

Článek je převzat s dovolením autora z www.christnet.cz/. **Tomáš Petráček** je církevní historik, kanovník kapituly Věch svatých, člen Komise pro nauku víry ČBK. Přednáší na KTF UK Praha a PdF UHK Hradec Králové. Zároveň působí jako kaplan akademické obce v Hradci Králové.

Znamení zbožnosti – k symbolice bohoslužebných předmětů

Na cestě za Kristem

Jsou gesta a skutečnosti, nad kterými se ani nezamýšlíme. Přicházíme do kostela, noříme ruku do kropenky u chrámových dveří a přežehnáváme se znamením kříže. Zcela samozřejmě a většinou jen mechanicky. Nesoustředíme-li svou mysl na maličkosti, jak se však můžeme otevřít velkým věcem?

Bůh je všude a všude se k němu můžeme obracet. Přesto je však místo, kde bychom měli být doma ještě o trochu víc. Je to chrám, privilegované místo modlitby, místo pro společenství a pozemský obraz nebeského království. Máme-li v srdci touhu po slavení svatých Tajemství, touhu setkat se intimně s živým Bohem v jeho slově a přijmout jeho Tělo a tak naplnit jím přikázaný příkaz „*to činite na mou památku*“ musíme se vydat na cestu: jít Bohu vstříc. Je to zároveň i duchovní putování.

Kropenka a svěcená voda

Při příchodu do chrámu jsme obvykle zasaženi temnotou. Naše oči si musí zvyknout na zcela jiné světlo, musí se znovu rozkoukat, aby se dosud tušený svět mohl stát naším domovem. U vchodu jsou malé nádržky (kropenky) se svěcenou vodou. Musí tam být, vždyť jsme na počátku cesty...

Přítomnost vody znamená přítomnost života. „*Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůň byla tma. Ale nad vodami se vznášel duch Boží...*“ (Gn 1, 1–2). I moderní věda se shoduje, že život na planetě Zemi povstal z vody. Každý z nás dostal svou lidskou podobu ve vodě – v plodové vodě a v matčině lůně. Kontakt s vodou znamená přihlášení se člověka ke svému počátku a k počátku světa. Po porodu se musí každý člověk rozkoukat, je konfrontován se světlem, díky němu se dříve jen tušený vnější svět najednou stává nepředstavitelně blízkým. Podobný krok činíme i v kostele, vždyť i tady přestupujeme z jednoho důvěrně známého světa do druhého. Voda odkazuje k počátku světa, kdy byl zasažen krásou, čistotou a svatostí Boží přítomnosti. V tomto světě, plném Života měl své místo i člověk. On se však vlastní vinou nechal od těchto skutečností svést prvním hříchem, čímž se postavil Bohu a otevřel cestu ke zlu, falši a hříchu, zkrátka k ošklivosti. Od té doby potřebuje každý člověk i lidstvo jako celek očistu a znovuzrození. Ve velké potopě našli smrt nenapravitelní hříšníci, Noemovi a jeho rodině se však otevřel nový život. Podobně i Izraelci museli projít hrozivými přívaly Rudého moře vedeni

Mojžíšem, který jednal podle Božího přikázání, aby se zbavili otroctví. Svatý Tomáš Akvinský později dokonce nazval vodu přirozenou svátostí přítomnou ve stvoření už od samého počátku. Před každým bohoslužebným jednáním se člověk umyl a oblékl se do nejlepších šatů. Mojžíš si musel dokonce zout i opánky, než vstoupil na posvátnou půdu. Před stánkem smlouvy byly bronzové mísy na umývání, podobně i v jeruzalémském chrámu. V desítkách příkazů Starého zákona jsou zahrnuty rituální očištné předpisy Židů.

Na poušti však vytryskl pramen...

S Ježíšem však přišel čas milosti. Hlásal o blížícím se nebeském království, o nutnosti obrácení a osobní očisty. Když sestoupil do vod Jordánu, ztotožnil se zcela s údělem lidského pokolení. Ten, který se hříchu nedopustil, je vzal všechny na sebe. Opakovaně kázal o nutnosti „znovu se narodit“, i dospělým a starým mužům, kterým se to zdálo nepochopitelné (J 3, 1–8). Podle církevních otců Ježíš svým sestoupením do Jordánu posvětil i všechny vody světa. Od té chvíle je zdrojem nejen přirozeného života, ale i života duchovního. Křtem jsme byli přivtěleni ke Kristu a díky této milosti se snažíme žít duchovně, ale v době, než přijde Kristus na konci lidských dějin, se náš náboženský život musí odehrávat ukrytý pod znameními, jakoby pod závojem či v odrazu zrcadla.

Znamení vody patří ke křesťanské modlitbě od počátku a navazuje na mnohem starší zvyklosti z židovského prostředí. Odkazuje k milosti křtu, k nutnosti přijímat vodu pro život přirozený i duchovní. K nutnosti osobní očisty, aby naše modlitba byla modlitbou „čistých rukou“ (1 Tim 2,8) a čistého srdce“. Eusebius z Césareje připomíná nádržky s vodou v předsíní nově svěceného kostela v Týru (320), byla to však nepochybně už běžná zvyklost, která zdomácněla v církvi a které se držíme dodnes.

P. Radek Martinek

V dalších dílech si představíme:

2. křtitelnice	7. – 8. kalich
3. svíce	9. oltářní plátna
4. posvátné oleje	10. chléb (hostie) a víno
5. korporál	11. relikvie
6. monstrance	12. věčné světlo

Sbírka na církevní školství v roce 2012

Rozdělení a poděkování všem dárcům

V neděli 16. září 2012 na svátek sv. Ludmily proběhla už tradičně ve všech kostelích královéhradecké diecéze sbírka na církevní školství, která vynesla celkem 764 468 Kč.

Z této částky bylo v souladu se směrnicí fondu církevního školství určeno k přímému rozdělení do škol celkem 58%, tj. 443 391 Kč. Zbytek z celkové sumy použije Biskupství královéhradecké na nezbytné opravy a rekonstrukce školních budov (v tomto roce byla ze sbírky spolufinancována výměna oken na gymnáziích v Hradci Králové a ve Skutči).

Přehled příspěvků přidělených jednotlivým školám naleznete v tabulce.

Rád bych touto cestou poděkoval všem dárcům, kteří letos přispěli do sbírky na církevní školy a podpořili tak jejich lepší fungování. Věříme, že investice věnované do vzdělání a výchovy budoucích generací mají opravdový užitek nejen pro církev, ale i pro celou naši společnost.

Děkujeme také za Vaše modlitby, kterými provázíte naše úsilí o budování kvalitních křesťanských škol.

**P. Karel Moravec, biskupský vikář
pro pastorační a církevní školství**

Úmysly apoštolátu modlitby

leden 2013

Všeobecný úmysl: Aby v tomto Roce víry křesťané hlouběji poznávali Kristova tajemství a radostně svědčili o daru víry v něho.

Misijní úmysl: Za křesťanská společenství na Blízkém východě, která jsou často vystavena útlaku, aby je Duch Svatý posiloval ve věrnosti a vytrvalosti.

Národní úmysl: Aby slavení eucharistie bylo skutečným středem našeho života.

Liturgický kalendář

6. ledna – Slavnost Zjevení Páně

1. čtení: Iz 60,1–6 Žalm: Žl 72
2. čtení: Ef 3,2–3a.5–6 Evangelium: Mt 2,1–12

13. ledna – Svátek Křtu Páně

1. čtení: Iz 40,1–5.9–11 Žalm: Žl 104
2. čtení: Tit 2,11–14;3,4–7
Evangelium: Lk 3,15–16.21–22

20. ledna – 2. neděle v mezidobí

1. čtení: Iz 62,1–5 Žalm: Žl 96 (95)
2. čtení: 1Kor 12,4–11 Evangelium: Jan 2,1–12

27. ledna – 3. neděle v mezidobí

1. čtení: Neh 8,2–4a.5–6.8–10 Žalm: Žl 19(18)
2. čtení: 1Kor 12,12–30
Evangelium: Lk 1,1–4;4,14–21

Škola	Žádost	Účel	Základní příspěvek	Kapitační příspěvek	Příspěvek na projekt	Celkem
MŠ sv. Jakuba v Kutné Hoře	100.000,-	Vybavení tříd	16.563,-	28 žáků / 819,-	35.000,-	52.382,-
ZŠ a MŠ Jana Pavla II. a Biskupské gymnázium v Hradci Králové	1 000.000,-	Bezbariérové gymnázium - výtah	16.563,-	832 žáků / 24.312,-	80.801,-	121.676,-
	500.000,-	Obnova hřiště				
CZŠ Borohrádek	60.000,-	Pedagogická asistentka	16.563,-	59 žáků / 1.725,-	41.712,-	60.000,-
Gymnázium Suverénního řádu maltézských rytířů ve Skutči	60.000,-	Vybavení učebny hudební výchovy	16.563,-	129 žáků / 3.770,-	39.000,-	59.333,-
	23.000,-	Nákup učebnic				
	59.000,-	Relaxační kout				
	13.000,-	Ozvučení učebny				
Gymnázium sv. Voršily v Kutné Hoře	80.000,-	Almanach k 20. výročí školy	16.563,-	226 žáků / 6.605,-	56.832,-	80.000,-
Církevní domov mládeže v Hradci Králové	70.000,-	Provoz	16.563,-	34 žáků / 995,-	52.442,-	70.000,-
Celkem	1.965.000,-		99.378,-	38.226,-	305.787,-	443.391,-

Diecézní katechetická konference 2013

V sobotu **19. ledna 2013** se uskuteční diecézní katechetická konference pro kněze, pastorační asistenty, katechety, učitele náboženství a animátory, kteří se pravidelně věnují katechetické službě nebo náboženskému vzdělávání. Téma konference „**Křesťanská misie – její evropské kořeny a současnost**“ je inspirováno pastoračními programy vyhlášenými Českou biskupskou konferencí a papežem Benediktem XVI. (Rok víry), a také 50. výročí zahájení druhého vatikánského koncilu. **Místo konání:** Hradec Králové, Nové Adalbertinum, sál č. 219 (2. patro)

Rámcový program:

8.30 – 9.00	registrace účastníků
9.00	společná modlitba ranních chval;
úvodní slovo
9.30 – 9.50	aktuální informace (stručné představení východisek konference)
10.00 – 12.00	hlavní přednáška Mgr. Petra Polehly, Ph.D. „Počátky křesťanské misie v Evropě“; prezentace metodického materiálu; diskuse, přestávka
12.15 – 13.00	mše svatá v kostele Panny Marie
13.15 – 14.15	oběd
14.30 – 16.00	jednání v sekcích

Kontakty: Katechetické a pedagogické centrum, Biskupství královéhradecké, Velké náměstí 35, 500 01 Hradec Králové; e-mail: kc@bihk.cz; tel.: 737 215 335, 495 063 232 nebo 420.

JABOK – Vyšší odborná škola sociálně pedagogická a teologická Centrum dalšího vzdělávání, Salmovská 8, Praha 2 nabízí

Vzdělávací kurzy pro pracovníky v sociálních službách, pedagogy i širokou veřejnost

Z nabídky na zimu 2013 vybíráme:

Akreditované kvalifikační kurzy

- Pracovník v sociálních službách, (200 h), od 30. 1.
- Pedagog volného času, („kroužkař“, 42 h), od 14. 3.

Akreditované kurzy dalšího vzdělávání

- Specifika právní ochrany dětí pro pracovníky NNO, 17. a 24. 1.
- Vztah mezi klientem a pomáhajícím, 18. 1.
- Práce s vinou a smířením, 24. a 25. 1.
- Základy mediace pro pomáhající profese, 20. 2.

Více informací: www.jabok.cz/cdv. Kontaktní osoba: RNDr. Mgr. Ivana Čihánková, tel.: 603 330 793

INZERCE

Vznikla nová Římskokatolická farnost Malé Svatoňovice

Na základě žádosti Římskokatolické duchovní správy Malé Svatoňovice a po projednání v kněžské radě rozhodl Mons. Jan Vokál, o vzniku Římskokatolické farnosti Malé Svatoňovice s platností a účinností od 1. prosince 2012. Statutárním zástupcem uvedené právnické osoby bude farář, případně administrátor farnosti. S účinností od těchto data se dosud filiální kostel Římskokatolické farnosti Úpice zasvěcený Sedmi radostem Panny Marie v Malých Svatoňovicích stal farním kostelem Římskokatolické farnosti Malé Svatoňovice. Na poutním statutu uvedeného kostela se tímto rozhodnutím nic nezměnilo.

Redakčně zpracováno podle ACRG 12/2012

Doplňkové vzdělávání pro církevní organizace

Na rok 2013 jsou naplánovány další vzdělávací semináře pro kněze a ostatní zaměstnance církve a charity. Pracovně ve zkratce se program nazývá DVCO-2, navazuje na předchozí dvouletý program vzdělávání DVCO-1 („Další vzdělávání pro církevní organizace“).

Projekt DVCO-2 je spolufinancován z Evropského sociálního fondu a státního rozpočtu České republiky. Kurzy pořádané v rámci projektu DVCO-2 jsou tedy zadarmo a jsou určeny především pro absolventy programu DVCO-1. Je ovšem možné, aby se přihlásil i ten, kdo předchozí kurzy neabsolvoval, o přijetí pak bude rozhodováno individuálně. Kurzy jsou omezeny počtem účastníků.

Níže uvádím jen stručný seznam kurzů. Další podrobnější informace naleznete na webu <http://pastoracnistrediskohk.cz/> v záložce „projekty“, DVCO-2. Na jednotlivé kurzy je možné se přihlásit prostřednictvím záložky „přihlášky“. Realizace kurzů začne v březnu 2013, většina jich bude opět v Marianu v Janských Lázních. Oproti DVCO-1 bude možné si vybrat třeba jen jeden z kurzů.

- P-1 Ritus
- P-2 Krizová intervence
- P-3 Kurz správného používání ČJ
- P-4 Fundraising farnosti a organizace
- P-5 Majetek a investice
- P-6 Obsah přípravy na manželství
- P-7 Rozvoj osobnosti pracovníka CO
- P-8 Praktické aspekty práce v CO
- P-9 Liturgická služba jáhna
- P-10 Etická dilemata v praxi pracovníka CO
- P-11 Metodika práce s Biblií – e-learning

ICLic. Karel Moravec, odborný garant projektu

evropský sociální fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání pro konkurenceschopnost

PASTORAČNÍ STŘEDISKO HRADEC KRÁLOVÉ

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

ČM Fatima, Koclířov

Zahájení roku 2013 v ČM Fatimě proběhne **Novoročním zasvěcením** po mši sv. na sv. Silvestra 31. 12. ve 23 hod. V den 1. pátku, 4. 1. 2013 budeme prosit o požehnání pro nový rok při celonoční adoraci od 22.00 hod. do 8.00 hod.

5. 1. 2013 následuje program **1. mariánské soboty**. Mše sv. v 10.30 hod. a v 17.00 hod. V hlavním odpovědním programu od 14.00 hod. bude i vánoční vystoupení scholy z koclířovské farnosti a přednáška na téma „Naše víra“ (katechismus katolické církve). Při večerní mši sv. bude slavnostní žehnání vody, křídla a zlata.

6. 1. 2013 o **slavnosti Zjevení Páně** bude při mši sv. požehnání 7 skupinkám tříkrálových koledníků, které budou konat v Koclířově tříkrálovou sbírku.

Fatimská vigilie bude v sobotu 12. 1. od 17.30 hod. (sv. růženec, mše sv., adorace). Neděle 13. 1. 2013, program Fatimského dne, hlavní mše sv. v 9.00 hod., žehnání nemocných a zásvětný průvod.

Ve dnech 29. 1. – 1. 2. 2013 bude v ČM Fatimě probíhat **6. celonárodní setkání koordinátorů pastorační povolání v ČR** pod vedením sestry Vincenty, P. Jiřího Kupky s účastí biskupa Josefa Kajneka.

1. mariánská sobota 2. 2. 2013 bude současně zahájením **semináře „Modlitba, půst a víra“**, kterou povede kněz z Medžugorje s tlumočením Olgy Merkovičové. Na tento mimořádný seminář je možné se předem přihlásit. Ukončení bude 7. 2. 2013.

Přijímáme přihlášky na **exercicie v ČM Fatimě** v Koclířově: pro kněze (P. Adam Ruckí) 3. 3. – 8. 3. 2013, na velikonoční pobyt, na exercicie vedené P. Denisem O'Sullivanem 3. – 7. 4. 2013 a exercicie s P. Eliášem Vellou 3. – 5. 5. 2013 („Vnitřní uzdravení“) a 6. – 9. 5. 2013 („Růst ve víře“).

Je připravena **pouť do Polska** 21. – 24. 4. 2013 a **pouť do Lurd a Fatimy** 14. – 23. 5. 2013. Na tyto i další akce ČM Fatimy najdete podrobný program včetně ceny na našich stránkách.

Kontakt: Světový apoštolát Fatimy v ČR, Českomoravská Fatima č.p. 195, 569 11 Koclířov u Svitav, Mobil recepce: 731 646 800, e – mail: recepce@cm – fatima.cz; www.cm – fatima.cz

Jilemnice

10. Společenský večer Vavříneček se koná 2. 2. v 19.30 hodin ve společenském domě Jilm. Více informací: <http://www.vikariatjilemnice.cz>

Číhošť

Smírné pobožnosti v Číhošti: 12. 1., 9. 2., 9. 3., 13. 4., 11. 5., 8. 6., 13. 7., 10. 8., 14. 9., 12. 10., 9. 11., 14. 12. Program: 8.45 svatý růženec – rozjímavý, 9.30 mše svatá, 10.15 výstav NSO – soukromá adorace, 12.00 společná adorace, 13.00 aktuální rozhovor, 14.00 ukončení. Příležitost ke svátosti smíření. Vlaková stanice Leština u Světlé n. Sázavou (vzdálená 6 km) na trati Kolín – Havlíčkův Brod. Informace: Římskokatolická farnost Číhošť, Číhošť 1, tel.: 731 604 214, 723 970 336, e – mail: cihost@seznam.cz, <http://www.cihost.webnode.cz>

Kolín

Exerciční dům Tovařystva Ježíšova

Termíny duchovních cvičení v 1. pololetí 2013:

- 14. 1. – 18. 1. Duchovní základ – věrnosti Kristu, P. J. Tichý SJ
- 20. 1. – 23. 1. Duchovní obnova: Bůh mluví, P. J. Čunek SJ
- 28. 1. – 2. 2. Ignaciánské exercicie I. týden, P. F. Lízna SJ
- 11. 2. – 17. 2. Ignaciánské exercicie pro všechny, P. J. Čupr SJ
- 27. 2. – 3. 3. Duchovní obnova, P. L. Nosek SJ
- 12. 3. – 16. 3. Postní obnova, P. J. Hladiš SJ
- 17. 3. – 21. 3. Postní obnova, P. V. Suchý SJ
- 16. 4. – 21. 4. Ignaciánská duchovní cvičení, P. J. Čupr SJ
- 12. 5. – 16. 5. Exercicie s P. Marií, P. J. Hladiš SJ
- 27. 5. – 1. 6. Ignaciánské exercicie II. týden, P. F. Lízna SJ
- 6. 6. – 9. 6. Obnova pro studenty, P. M. Altrichter, SJ
- 17. 6. – 22. 6. Pro kněze, P. J. Suchý SJ

Kontakt: Exerciční dům, Kutnohorská 26, 280 02 Kolín, exercicie.kolin@seznam.cz, tel. 731 182 112

Biskupství královéhradecké

Diecézní centrum pro seniory nabízí:

18.–21. 3. 2013 **duchovní obnovu pro seniory a seniorské manželské páry** s P. Janem Rybářem, SJ

15.–19. 4. 2013 **duchovní obnovu pro seniory a animátory seniorů** s P. Miloslavem Fialou, OPraem.

Informace a přihlášky: Biskupství královéhradecké, Diecézní centrum pro seniory, Velké nám. 35, 500 01 Hradec Králové, tel.: 495 063 661, 737 215 328, e-mail: dcs@bihk.cz

Slatiňany

Modlitby za kněžská a řeholní povolání se konají každou 2. sobotu v klášterní kapli, Nádražní ul. č. 153, asi 200 m od nádraží.

Termíny: 12. 1., 9. 2., 9. 3., 13. 4., 11. 5., 8. 6., 13. 7., 10. 8., 14. 9., 12. 10., 9. 11., 14. 12.

Program: 9.30 modlitba sv. růžence; 10.00 mše sv.; 10.45 adorace; 11.15 občerstvení; 11.45 křížová cesta; 20.00 noční adorace.

Albeřice, Dům Setkání

Víkend pro otce s dětmi „Expedice Arctos“

18. – 20. 1. 2013

Dobrodružná výprava v šlápějích lovců kožešin a odvažných polárníků do Arktidy, země – nezemě, která odedávna lákala svojí drsností, tajemností a bohatstvím. Základnou nám bude Dům setkání, místem objevování okolní krkonošská příroda. Doporučený věk dětí 7–12 let.

Víkend pro maminky s dcerami „O nejvzácnější věci pod sluncem“

16. – 18. 3. 2013

Čeká nás malý dramatický workshop, pestré výtvarné tvoření, biblické tance a mnoho dalšího. Tvořivé dílny povedou zkušené lektorky. Součástí je společný duchovní program. Doporučený věk dcer je 8–15 let.

Víkend pro muže „Čtyři dohody“

19. – 21. 4. 2013

Další ze série víkendů zaměřených na spiritualitu muže. Tentokrát budeme mít možnost poznávat praktické způsoby, jak uskutečňovat naši proměnu na cestě od „divokého k moudrému“ muži. Lektori: J. Šlachta, M. Vyleřal. Kněz: J. Rybář SJ.

Bližší informace a přihlášky i na jiné akce najdete na www.setkani.org nebo u M. Vyleřala: ymca@setkani.org, tel. 731 625 615.

Pardubice

Duchovní setkání pro ženy a dívky na téma: „Poslání ženy“ se uskuteční v sobotu 19. 1. 2013 v Salesiánském středisku Pardubice (Zborovské náměstí 2018). Program doprovázejí sestry z komunity Blahoslavenství, začátek setkání je v 10.00 hod., předpokládaný závěr v 16.00 hod.

Informace vč. přihlášky: www.farnost-pardubice.cz.

Hradec Králové

KMC Sedmikráska

Pouť do Santiaga de Compostely

Ve čtvrtek 10. 1. 2013 zveme od 10 hodin na besedu s Bc. Adélou Zelbovou, která se vydala na pěší pouť po Španělsku. Putovala 330 km až na konec země a na cestě zpět navštívila např. hrad Carcassone a nevynechala ani známou La Salettu. Hlídní dětí v herně je zajištěno. Hradí se obvyklé pobytne.

Podvečer s ICLic. Karlem Moravcem: Nové duchovní směry a křesťanství

Ve středu 16. 1. 2013 od 16 hodin zveme na přednášku s biskupským vikářem pro pastorační a církevní školství, děkanem kolegiální kapituly v Litomyšli, soudcem Diecézního církevního soudu a rektorem kostela Panny Marie, ICLic. Karlem Moravcem. V dnešní době se setkáváme s mnoha novými směry v oblasti psychologie, rodinných vztahů či v péči o zdraví. Zveme na setkání s duchovním, který se pokusí přiblížit církevní hledisko na tyto novinky, a zda nám takové přístupy mohou pomáhat nebo škodit. Možnost diskuse. Hlídní dětí v herně je zajištěno. Hradí se obvyklé pobytne. Je vhodné se předem přihlásit v KMC.

O pyšné čarodějnici

V neděli 20. 1. 2013 zveme od 16 hodin nejen děti na loutkovou pohádku do tělocvičny ZŠ a MŠ Jana Pavla II. Tato originální pohádka je plná písniček s krásnými kulisami. Trvá 45 minut a během krátké přestávky bude přichystána soutěž pro děti. Prosíme navštivte internetové stránky www.loutkovopohadky.cz. Srdečně zveme současné i bývalé členky k možnosti se opět setkat. Vstupné činí 30 Kč za dítě, 20 za dospělého. Přineste si vlastní přezůvky!

Podvečer s Mgr. Ivou Rosíkovou:

Náhradní rodinná péče

Ve středu 24. 1. 2013 od 16 hodin zveme na přednášku Mgr. Ivy Rosíkové, vedoucí střediska Stopa čápa. Přednášející vysvětlí pojem náhradní rodinná péče obecně, bude hovořit o tom, co přinesla novela zákona 359/1999 ohledně pěstounské péče na přechodnou dobu. Nebude chybět ani představení nabídky organizace pro pěstouny. Hlídní dětí v herně je zajištěno. Hradí se obvyklé pobytne. Je vhodné se předem přihlásit v KMC.

Jak mluvit s dětmi pozitivně

Ve čtvrtek 31. 1. 2013 zveme od 10 hodin na besedu s PhDr. Janou Marií Havigerovou, Ph.D. z Univerzity Hradec Králové. Hlídní dětí v herně je zajištěno. Hradí se obvyklé pobytne.

Více se dozvíte na: <http://sedmikraska.wz.cz>

CHARITNÍ LISTY

ZPRAVODAJ DIECÉZNÍ KATOLICKÉ CHARITY HRADEC KRÁLOVÉ

Tříkrálová sbírka 2013

Dobročinnou Tříkrálovou sbírku pořádá Charita Česká republika v celostátním měřítku již potřinácté. Koledující skupinky tří králů budete v naší diecézi potkávat nejvíce v době kolem 6. ledna. V Hradci Králové koledníkům požehná pomocný biskup Mons. Josef Kajnek ve středu 9. 1. v 8 hod. v katedrále Sv. Ducha, v Pardubicích už 6. 1. v 15 hod. na Perštýnském nám. za přítomnosti primátorky města MUDr. Štěpánky Fraňkové a 1. náměstka Pardubického kraje ing. Romana Línka, MBA. Od 14 hod. budou městem Pardubice projíždět tři králové na koních.

Tříkráloví koledníci putují dům od domu a přinášejí lidem radostné poselství Vánoc o narození Jezulátka. Přitom prosí o dar na pomoc lidem v nouzi. Neodmítejte, prosíme, tyto vyslance potřebných. Prostřednictvím Charity můžete účinně pomoci bližním, kteří si sami pomoci nemohou.

Koledníci Charity vybírají finanční příspěvky do úředně zapečetěné kasičky opatřené charitním logem a obdarovávají dárce drobnou pozorností. Vedoucí skupinky je vybaven průkazem koledníka.

Výtěžek sbírky je tradičně určen na pomoc nemocným, handicapovaným, seniorům, matkám s dětmi v tísní a dalším potřebným především v regionech, kde se sbírka koná. Část výnosu sbírky je určena na humanitární pomoc do zahraničí. V Hradci Králové a okolí budou občané přispívat například na podporu poradenství pro oběti domácího násilí a lidi v nouzi. Na Pardubicku budou koledníci prosit o dar na dovybavení a provoz mateřských center DaR a Holoubek, na Ústeckoorlicku na podporu Centra Pod střechou pro děti a mládež v Letohradě. V Náchodě budou koledníci vybírat příspěvky na provoz a vybavení Domu na půli cesty. Na Poličsku budou moci lidé podpořit Sociálně terapeutické dílny pro lidi s mentálním postižením a Občanskou poradnu, na Kutnohorsku Chráněné dílny pro lidi s handicapem a další služby.

Více o záměrech Charit a doprovodných akcích sbírky v naší diecézi (jako např. živý betlém, tříkrálový průvod nebo koncert) na www.hk.caritas.cz, pozvánky na mnohé z nich najdete v Kalendáři na leden na str. 22. Příklady využití loňské sbírky si můžete prohlédnout ve fotogalerii na str. 23 IKD. O Tříkrálové sbírce v celé ČR více na www.trikralovasbirka.cz a www.charita.cz.

• Tři králové z Letohradu. Foto: archiv Oblastní charity Ústí nad Orlicí

Tříkrálová sbírka je největší sbírkovou a dobrovolnickou akcí v ČR. Její realizace by však nebyla možná bez vzájemné spolupráce Charit a farností při její organizaci. Děkujeme, že se koledníci z vašich farností opět vydají na pouť za „světlem dobrých skutků“, a věříme, že jich bude zase mnoho...

Do sbírky lze přispět také prostřednictvím dárcovské SMS ve tvaru: DMS KOLEDA na číslo 87777 anebo bankovním převodem či poštovní poukázkou na konto: 66008822/0800 u České spořitelny.

Pomoci můžete také sledováním **Tříkrálového koncertu** v neděli 6. 1. v 18 hod. na ČT 1, účinkují Čechomor, Jana Kirchner, Charles Straight, Anna Veselovská ad., moderují: Martina Kociánová, Jan Čenský (změna programu vyhrazena).

Až potkáte tři krále, kteří se prokážou pověřením Charity Česká republika, otevřete jim nejenom dveře, ale také svá srdce...

Děkujeme Vám!

■ AKTUALITY

Tradiční bohoslužba za nedonošené děti

Antonínův Důl/Havlíčkův Brod: V sobotu 17. 11. 2012 prezident Diecézní charity HK Mons. Josef Suchár celebrou již tradiční mši sv. za nedonošené děti a jejich rodiny a ošetřující personál v kapličky postavené ke Cti Panny Marie v Antonínově Dole u Jihlavy. Na bohoslužbě koncelebrovali havlíčkobrodský vikář P. Mgr. Pavel Hroznata Adamec, OPraem. a humpolecký vikář P. ICLic. Marian Pavel Sokol, OPraem a zúčastnilo se jí zhruba 60 lidí, převážně rodičů předčasně narozených dětí. Mši sv. potřeť uspořádala Oblastní charita Havlíčkův Brod a občanské sdružení Nedoklubko, letos přímo v den, kdy se slaví světový den nedonošených dětí. Záštitu převzala Nemocnice Havlíčkův Brod.

„Snažíme se dát v České republice tomuto dni i duchovní rozměr. Je to jedna z forem posily, jak pro rodiny předčasně narozených dětí, tak pro pečující personál nemocnic. Rodiny zažívají mnoho strachu o život a nejistoty o další vývoj svého dítěte, a to nejen v okamžiku jeho narození. Mnoho dalších let doznívají nebo trvají obtíže související s nezralostí dětí. Některé děti jdou s handicapem celým životem,“ sděluje MUDr. Magdalena Chvílová Weberová, dětská lékařka specializující se na nedonošené děti a zastupující ředitelka Oblastní charity Havlíčkův Brod.

Kaplička byla vysvěcena v červenci 2010 jako poděkování dědečka pana Miloslava Perničky z Antonínova Dolu za život a zdraví těžce nezralých dvojčátek. Jeho rodina napekla spoustu dobrot a uvařila čaj pro ochladlé účastníky mše sv., za což jim patří velké poděkování. Pěvecky bohoslužbu doprovodila Schola Havlíčkův Brod.

Rodinám předčasně narozených dětí poté v domácím prostředí často pomáhá Středisko rané péče Havlíčkův Brod fungující pod Oblastní charitou Havlíčkův Brod.

Hana Fikarová, www.hb.charita.cz (red. upraveno)

Půjčovna šatů pomáhá rodinám ve finanční krizi

Kutná Hora: Chystáte se na maturitní ples, svatbu či jinou společenskou událost a současně vás trápí finanční krize? Oblastní charita Kutná Hora otevřela loni v září v Duhovém Atriu novou půjčovnu společenských šatů a retromodelů. „Půjčovna není komerční záležitost ani sociální služba, ale podpora rodin, které se v současné době propadají. Katalog šatů jsme nafotili s praktikantkami v Charitní pečovatelské službě,“ uvedla Slávka Kunášková, vedoucí střediska Duhové Atrium. Katalog je na požádání možno zaslat. Více na www.kh.charita.cz.

Nové Centrum sociálních služeb otevřeno

Lanškroun: Ve čtvrtek 22. 11. 2012 bylo za přítomnosti řady hostů slavnostně otevřeno nové Centrum sociálních služeb v Lanškrouně. Dům podle projektu architekta MgA. Přemysla Kokeše postavila v Havlíčkově ulici firma STAPO, s.r.o. Ústí n. O. Na celkových nákladech 11,5 mil. Kč se podílelo MPSV dotací 8,5 mil. Kč, Pardubický kraj dotací 2 mil. Kč, Oblastní charita Ústí n. O. 1 mil. Kč a Město Lanškroun darovalo pozemek. Centrum bude sloužit jako chráněné bydlení pro osoby se sníženou soběstačností z důvodu lehkého zdravotního onemocnění (mentálního či tělesného). V budově je k dispozici 6 bytů s kapacitou 8 lůžek. V Centru bude dále nízkoprahové zařízení pro osoby bez přístřeší, už teď tu najdete půjčovnu kompenzačních pomůcek, občanskou poradnu a dočasně i terénní službu „Šance pro rodinu“.

Na slavnostním otevření vystoupily děti ze Speciální ZŠ. Starostka Lanškrouna Mgr. Stanislava Švarcová předala Centru keramickou desku, kterou vyrobily právě děti ze Speciální ZŠ, a do níž otiskli palce lidé, kteří stáli na úplném začátku projektu. „Na začátku byl moudrý muž a moudrá žena,“ připomněla starostka podnět lanškrounského kněze P. Zbygniewa Czendlika a nynější ministryně ing. Ludmily Müllerové. P. Czendlik vyzdvihl práci architekta i lidí, kteří výstavbu zařízení dotáhli až do konce. Krajský radní ing. Pavel Šotola poděkoval Charitě za její práci. Připomněl, že projekt mohl vzniknout i přes nepříznivou finanční situaci jen díky vzájemné spolupráci Charity, Města Lanškroun, Pardubického kraje a MPSV. Ředitel Diecézní charity HK RNDr. Jiří Stejskal řekl, že ačkoliv se může zdát, že žijeme v době všeobecné negace, v reálném světě to tak není a stavba Centra je toho důkazem. Vyjádřil také přesvědčení, že pokud zde najdou zázemí služby, které budou pro občany potřebné, najdou se i peníze na jejich provoz. Poté prezident Diecézní charity HK Mons. Josef Suchár novostavbu vysvětlil. Ředitelka ústeckoorlické Charity ing. Marie Malá na závěr popřála novému Centru, které povede Eva Ježková, aby plnilo svou úlohu sloužit potřebným.

Iva Marková, www.uo.charita.cz (red. upraveno)

● Slavnostní otevření Centra sociálních služeb v Lanškrouně doprovodilo vystoupení dětí ze Speciální ZŠ. Foto: archiv Oblastní charity Ústí nad Orlicí

Benefiční výroba a prodej adventních věnců

Pardubice: V týdnu od 26. 11. do 1. 12. 2012 se ve střediscích Oblastní charity Pardubice konala již druhým rokem benefiční výroba adventních věnců. Zaměstnanci, dobrovolníci a maminky navštěvující charitní rodinná centra vyrobili pro klienty i veřejnost adventní věnce z přírodních materiálů. Zájem o ně byl větší než v loňském roce, celkem se prodalo téměř 190 věnců. Výtěžek z jejich prodeje je určen na podporu zdravotních a sociálních služeb Oblastní charity.

Hana Vostrovská, www.pardubice.charita.cz

● Benefiční výroba adventních věnců v pardubické Charitě. Foto: archiv Oblastní charity Pardubice

Nová služba pro rodiny s dětmi

Dvůr Králové nad Labem: Od ledna mohou obyvatelé města a okolí využívat novou službu naší Farní charity. Stávající čtveřici sociálních služeb – Občanskou poradnu, Osobní asistenci, Sociálně terapeutické dílny pro osoby s mentálním postižením a Nizkoprahové zařízení pro děti a mládež Střelka doplnila Sociálně aktivizační služba pro rodiny s dětmi, která nese název Klub Labyrint.

Klub Labyrint nabízí podporu a pomoc rodinám s dětmi, které jsou ohrožené nebo stížené sociálním vyloučením. Služba je terénní (přímo v rodinách, v přirozeném prostředí uživatelů) a ambulantní (programy pro maminky s předškolními dětmi, doučování, workshopy aj. v budově fary). Působení pracovníků je zaměřeno na zmírnění dopadů nepříznivé sociální situace těchto rodin na získávání potřebných kompetencí k jejímu zvládnutí. Důraz je kladen na důvěru mezi pracovníky a uživateli. Služba je poskytována bezplatně. Kontakty a otevírací hodiny najdete na www.dk.charita.cz/labyrint.

Kateřina Litošová, www.dk.charita.cz

Den otevřených dveří ve Středisku rané péče

Kutná Hora: Středisku se podařilo získat příspěvek ve výši 150 tisíc korun od Nadace OKD a zrekonstruovat kuchyňský kout a sociální zařízení. Ve středu 28. 11. 2012 proběhl Den otevřených dveří u příležitosti celorepublikové kampaně „Týden rané péče“, která seznamuje veřejnost s existencí pracovišť rané péče, jež poskytují služby dětem s nejrůznějšími problémy a hendikepy. Pracovnice střediska se během dne věnovali celkem 15 dospělým a 2 dětským návštěvníkům, přišli k nám i zástupci tisku. Došlo také ke slavnostnímu přestřižení pásky k novým prostorám. Zájemci se seznamovali s tím, co je raná péče, kam všude jezdíme, co rodinám nabízíme, jaké máme pomůcky a jaké metody využíváme. Někteří se podívali, co vše může nabídnout Montessori terapie. Odpoledne jsme si i zamuzicírovali a pohráli s dětmi. Děkujeme všem, kteří přišli, a věříme, že se jim u nás líbilo. Více také na <http://ranapece-kutnahora.webnode.cz>.

D. Sršňová, www.kh.charita.cz (red. upraveno)

Dobrovolnický program Michael pomáhá dětem

Dobrovolnické centrum při Diecézní charitě Hradec Králové rozšířilo nabídku svých dobrovolnických programů. K dosavadnímu Rafaelovi na pomoc cizincům, Gabrielovi na pomoc seniorům a zdravotně postiženým a skupinovým programům pro děti a mládež přibyl Michael. Je určen pro děti, které hledají kamaráda, s nímž by mohly trávit volný čas. Dobrovolník je jejich „starší kamarád“, který je k dispozici na hraní, procházky, učení, sportování a spoustu dalších aktivit.

„Program se orientuje na děti, které mají potíže prosadit se v kolektivu svých vrstevníků. Jeho cílem je naučit tyto děti lépe komunikovat, navazovat vztahy s lidmi a smysluplně využít svůj volný čas“, říká Markéta Hůlková z Dobrovolnického centra. „Navázali jsme spolupráci s několika základními školami v Hradci Králové, protože učitelé zapojených dětí jsou důležitou součástí týmu Michaela. Spolupracujeme také s kvalifikovanými lektory, kteří připravují dobrovolníky na individuální práci s dětmi“, upřesňuje a dodává: „Kontaktovat nás může samo dítě toužící po starším kamarádovi, třídní učitelé, nebo rodiče, kteří mají hlavní slovo při zapojení svého dítěte do programu Michael. Také vítáme zájemce o dobrovolnictví v tomto programu.“

Více o programu na www.hk.caritas.cz nebo přímo v centru.

Kontakt: Dobrovolnické centrum, Šafaříkova 666/9 (budova YMCA – 1. patro), Hradec Králové, tel.: 731 404 543, 495 582 966, e-mail: marketa.hulko-va@hk.caritas.cz.

■ KALENDÁŘ NA LEDEN

Tříkrálové koncerty

5. 1. v 18 hod., Přibyslav, kostel Narození sv. Jana Křtitele, houslový a pěvecký soubor žáků ZUŠ, pořádá Oblastní charita Havlíčkův Brod

6. 1. v 15 hod., Náchod, kostel sv. Vavřince, varhanní koncert, pořádá Farní charita Náchod

6. 1. v 16.30 hod., Pardubice, kostel sv. Bartoloměje, účinkuje Chrámový sbor, pořádá Oblastní charita Pardubice

6. 1. v 17 hod., Ústí nad Orlicí, kostel Nanebevzetí P. Marie, J. J. Ryba: Česká mše vánoční „Hej, mistře!“, pořádá Oblastní charita Ústí nad Orlicí

Živé betlémy

5. 1. v 9 hod., Humpolec, Horní nám. (děkanství), Tři králové přicházejí – tradiční zahájení Tříkrálové sbírky, pořádá Oblastní charita Havlíčkův Brod

6. 1. v 16 hod., Červený Kostelec, nám. TGM, pořádá Oblastní charita Červený Kostelec

10. 1. v 15 hod., Kutná Hora, Duhové Atrium – zahrada (Třebišovská 611), vystoupí děti ze ZUŠ a MŠ, dále zvířata z o.s. Dítě a kůň, uvádí Václav Veselý, pořádá Oblastní charita Kutná Hora

Tříkrálový průvod s koňmi

5. 1. od 9.00–9.15 hod., Polička, průvod tří králů s koňmi a fanfárami z Charity (Vrchlického 22) na nám. B. Martinů, pořádá Oblastní charita Polička

„Čtvrtý z mudrců“

6. 1. ve 14 hod., Vepřová (centrum), Hra „Čtvrtý z mudrců“ tradičně zakončí Tříkrálovou sbírku

Betlémská hvězda

6. 1. v 16 hod., Jičín, zámek, porotní sál (Valdštejnské nám. 1), benefiční pořad – divadlo, jazz, vážná hudba, pořádá Oblastní charita Jičín

Tříkrálová tradice na Kutnohorsku

A+D Kutná Hora (Tylova 494), výstavu pořádá oblastní charita za podpory města, otevřeno: po–čt 9–11, 13–15 hod., více na www.kh.charita.cz

Tříkrálové bruslení

19. 1., 12.30–14.30 hod., Zimní stadion Náchod, poděkování všem, kdo se zapojili do Tříkrálové sbírky 2013, pořádá Farní charita Náchod

Jak cestují senioři +55 do světa

7. 1., 17–18 hod., Pardubice, Dům techniky, zeměpisná přednáška I. Sochorové s promítáním, cesta po Andalusii, pořádá Obl. charita Pardubice

● Povídání „O zlatu, kadidle a myrže“ s kněžími v poličské Charitě.
Foto: archiv Oblastní charity Polička

S vůní vanilky o krok dál

Každoročně připravuje Oblastní charita Polička veřejnosti dárek v podobě adventní výstavy. Zabalen do názvu „S vůní vanilky“ ukrývá různá překvapení a krásy.

Několik posledních roků do programového balíčku přidáváme také povídání pánů farářů na vánoční téma. A návštěvníkům to chutná. První roky měli možná někteří trochu ostych do adventně vyzdobené místnosti s faráři vstoupit. Výstavu totiž nenavštěvují pouze lidé věřící, ale až v nadpoloviční míře lidé takzvané „nevěřící“. Nyní už zábrany před neznámým odložili.

Letos se v dílně vyzdobené jako noční poušť střídali čtyři kněží, římskokatoličtí faráři Miloslav Brhel z Poličky, Antonín Brychta ze Sádku, Milan Romportl z Borové a evangelický farář Lukáš Pešout. Připravili si povídání „O zlatu, kadidle a myrže“. V krátkém, interaktivním zpracování, podloženým vzorky zmíněných ingrediencí a doplněných poetickou obrazovou videoprojekcí hvězdného nebe, pouště a putování tří králů představili hostům nejen, jak vypadá a k čemu v minulosti a dnes slouží zlato, kadidlo a myrha. Přiblížili také příběh tří mudrců a jejich poselství přetrvávající do dneška.

Vzpomínám na ostych a rozpaky let minulých. Kněží, kteří uctí návštěvníky výstavy také svým oděvem, protože se pro tuto příležitost obléknou slavnostně – do klerik, v minulosti museli rozptylovat různé úsměvné pochybnosti dětí. Například to, že nejsou černokněžníci anebo, že jsou opravdoví faráři, nikoliv jen těmi „jen jako“. Letos jsme se dostali výrazně dál. Žádná podobná poznámka nepadla, naopak se kněžím samým dostalo poučení. Například na otázku: „Na co je myrhová mast?“ malý chlapeček brilantně odpověděl: „Na prdýlku.“ I pan farář musel uznat, že na tom asi něco může být...

Štěpánka Dvořáková, www.policcka.charita.cz

Kde pomáhá Tříkrálová sbírka 2012

Loni vynesla Tříkrálová sbírka v naší diecézi přes 10 mil. Kč, které pomáhají ve více než 70 charitních zařízeních a projektech pro nemocné, handicapované, seniory, maminky s dětmi a lidi v tísni. Příklady využití loňské sbírky si můžete prohlédnout v následující fotogalerii. Děkujeme všem štědrým dárcům a koledníkům.

Diecézní katolická charita Hradec Králové, www.hk.caritas.cz

● Farní charita Studenec a další Charity nakoupily potřebné zdravotnické pomůcky pro své klienty. Foto: Farní charita Studenec

● Oblastní charita Hradec Králové z výtěžku podpořila např. Středisko rané péče Sluníčko. Foto: Oblastní charita HK

● Pardubická Charita mohla díky sbírce vybavit odlehčovací zařízení Červánky v Třebosících. Foto: Oblastní charita Pardubice

● Havlíčkovobrodská Charita z tříkrálových peněz dovybavila Materské centrum Zvoneček. Foto: Oblastní charita Havlíčkův Brod

● Oblastní charita Červený Kostelec podpořila Hospic Anežky České a Domov sv. Josefa v Žirči. Foto: Oblastní charita Červ. Kostelec

● Mnohé Charity přispěly na provoz školního autobusu pro chudé děti v indickém Mansapuru. Foto: Diecézní katolická charita HK

Kněžský den 26. listopadu 2012

● Liturgický průvod

● Nasypávání kadidla u oltáře

● Před evangeliem

● Homilie

● Eucharistická modlitba

● Rozdílání eucharistie